Egy laicizált (nem laikus!) ex-japanológus feljegyzései

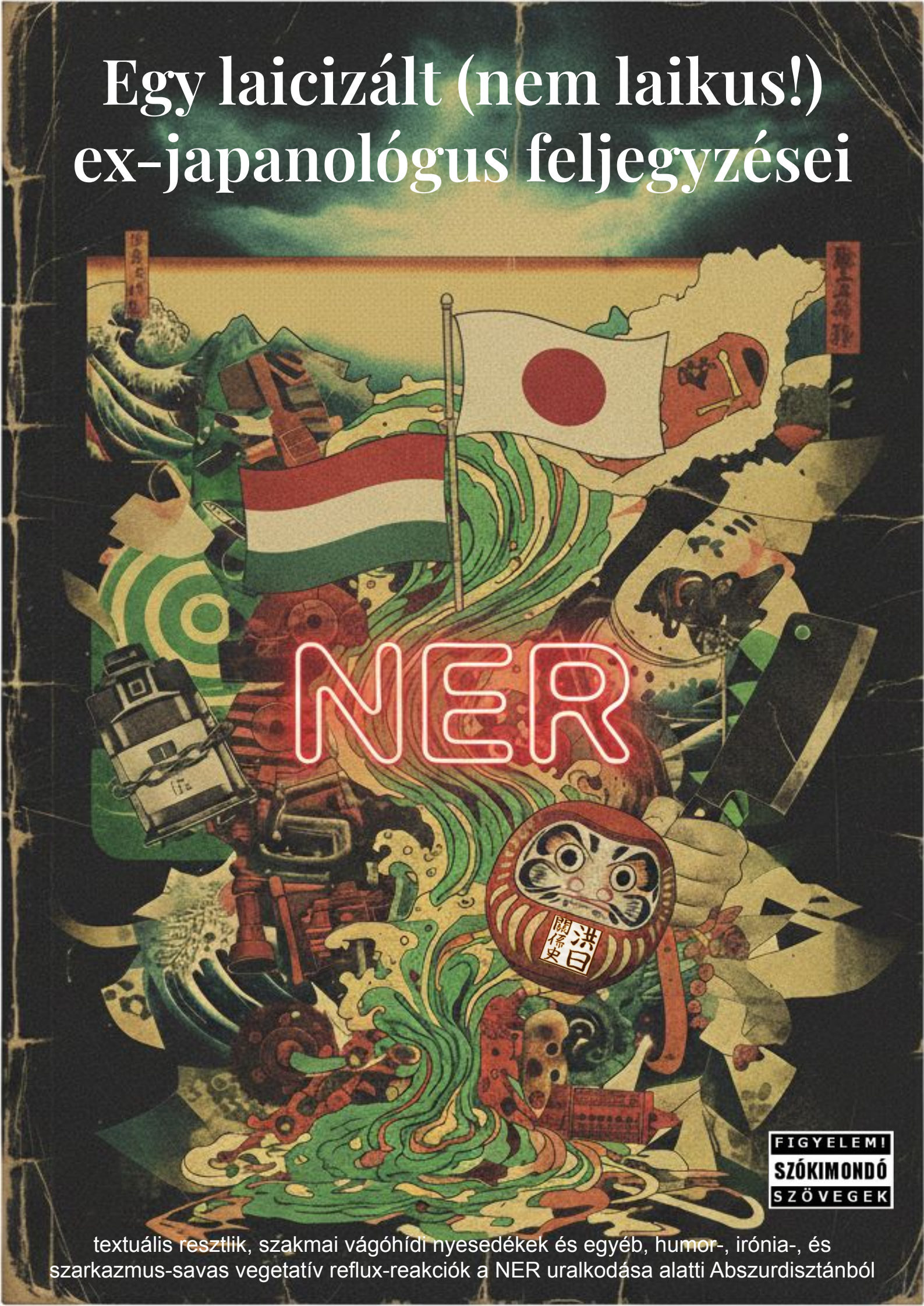

textuális resztlik, szakmai vágóhídi nyesedékek és egyéb, humor-, irónia-, és szarkazmus-savas vegetatív reflux-reakciók a NER uralkodása alatti Abszurdisztánból

Tóth Gergely

Egy laicizált (nem laikus!) ex-japanológus feljegyzései

- textuális resztlik, szakmai vágóhídi nyesedékek és egyéb, humor-, irónia-, és szarkazmus-savas vegetatív reflux-reakciók a NER uralkodása alatti Abszurdisztánból

2026.

FIGYELEM: A mű NER-es ideológusoknál és mindenfajta, NER-ből élő eltartottnál akut rángásokat, arcidegzsábát, tikkelést, valamint különösen a valóságra és igazságosságra érzéketlen NER-egyéneknél életveszélyes epilepsziás rohamot válthat ki! Megtekintése - pláne értő olvasása - csakis és kizárólag saját felelősségre ajánlott. A szerző kizár minden felelősséget a mű tartalmának direkt félreértelmezéséből eredő közvetlen vagy közvetett károkért, veszteségekért, legyenek azok bármely természetűek.

Magyar-japáni mesék

Bévezetés

Kis gondolatpuffancsok golyóbisait gördítném az alábbijakba az óvvasók elibé. Puffancsok, melyek az irritáltság magastüzü kályhájiban süttettek ki a magyar szervilisség es eccerűség pöczegödreinek szúrósszagú matériájibú' es szóggáttatnak ezáta' a drága közmagyar elibé, ki tán maga se érti, mér' is tart itt szegíny országa. Pandémiját okozó baktériom ez, de oly fajtábú', ami furfangos, mer' minden hunpannonmagyarinak vér-agy gáttyán oly könnyedséggel slisszan át, hogy arra még a legfifikásabb agyevő baktérijumok es mind megnya'nák a tíz újjukat. Elrettentő példabeszélyek ezek közpéz-kábulatba esett halmozottan szellemi esendűkrű, kamukéróhuszárokrú' es himihumi-pipőkékrű', eccerűségrű', önczélúságrú', meg egy rendszerrű', mi magába óvasztotta a közmagyarság kollektíve elkövetett kompromisszumajit - hátha ezekrű' óvasván kipolírozódik ezáta' egy picény aranyrögnyi tisztességtükör az óvasúban a magamaga életit tekéntve – ha meg nem, hát akkó' meg marad minden a régiben, azt' maj' lehajtott föjekke' möhet minden később született hunpannon gyökérzetű alú'művett ökör a Szent Péter elibe, kinek nem lesz gondja afelő', hogy merrefele is fordétsa szerényképességű, ráadást haszontalan es kártékony barmait a végsű utukun. Botcsinyáta feszbúk antropológusként az ember lát dógokat, olykor engedvén ama poszt-örvénynek, ami körülöleli, de aminek látását azonnyomban meg es bánnya, pláne, ha a dógokró' éppenségge' van némi ösmerete. Viszont ezek aztá' oly nyomot hagynak, hogy nem lehet szó nékű e'menni mellettök. Hogy mér' kölletik éppensegge' Jappánna' bébugyolá'ni ezen történeteket, hisz szűkebb pátriánknak (NER-es nyővezetben: "pátriárkánknak") es lenne elég munícióját? Az úgy vót még a tizenhetedik, meg a tizennyócadik, de még a tizenkileczedik század emelkedettebb korába' es, hogy az, hogy 'jappáni', az azt is jelentette: "akár meg es eshetett vón". Mindenesetre elibét véve mindenféle kitekeredett paragrafushivatkozásoknak itt es most le kő szögezni, hogy ezek itten alánt soha se nem történtek meg a való életbe', a képek s szövegek es mind éjájgeneráttak; azoknak egyezésit bármely haszontalan és gerinctelen élőszereplő plüssemberre', meg annak tetteive' csakis az óvvasó perverz fantáziája köti össze – ha összeköti. Ha meg bárakárki összeköti, há' ammeg csakes magára vethet! Az a hevebbik fajta meg, aki a korrupt NER-Jusztícia szoknyája alá fut, s amögű' kandiká' ki álmos kis sunyi apró szemive', a' csak akkó' gyújjon haragra e könyv minezengere ellen, ha már számot vetett az éltive', es ha különöst szereti a kénköves poklok tüzét saját bőrin érezni, mer' a szerzőt se faragták ám viaszbú, neki es fő' vannak húzva a védelem falai, mi több, nem ma gyütt le az élet falvédőjirő', úgyhogy kétsze' es érdemes meggondúni, ki, s minek is akar érvényt szerezni, meghogy minek ellenibe!

Az ökölbeszorú't reménytelenség karácsonyán, fölvontszemöldökű Urunknak 2025-ös évibe'

Eredeti, magyar és japán néprajzosok által gyűjtött, eleddig pusztán szájhagyomány útján terjedő mesék mindenki okulására:

1. A pécsi sípmester ökle - igaz mese Palanovics Norbert tokiói magyar nagykövetrű'
2. Japán és a pénz esete Lovászy Lászlóval, aki nem rest az utóbbit egy adandó alkalommal tüstént meglovasítani
3. A milliomossá lett betegtologató, a közpénz, és egy "dinamikusan fejlődő" (egy éve nem frissített) kamuoldal: az orient-projekt.hu és ami+aki mögötte van
4. Az magyarhunban világhirű egzotikus magyar derigens, Kővájási-Kenéz-Iró István
5. Az jappáni bódulatba' bébódút szerölmetes magyarokrú'
6. A NÖR vándorminezengere és a NÖR-nek ködves tudományok házának kapuőrzői
7. A vihar kapujában

A pécsi sípmester ökle - igaz mese Palanovics Norbert tokiói magyar nagykövetrű'

Eccő vót, hun nem vót, vót eccő a hetedhét világon túl es hirös pécsi labdarugó körökbe egy szép szál futballbíró gyerök. Oan szép szál vót, hogy csudájára járt az egész NB XXII. Fútt a gyerök városi szélbe', fútt az esőbe, fútt még tán megyei szintű hóviharba es, mígnem egy napon nagyot gondút, legalább akkorát, mint a hirös magyar szabóleginy, Jelky András maga!

- E'megyek idesapám a távoli mesztikus keletre, fújnivaló ott es akad! - mondta egy nap apjának, majd sarkon fordút, s nagy sebbel-lobbal el is indút Jápóniába.

Ott aztán az első útjába eső ögyetemre béfutott, majd addig ficzánkodott ott, mígnem egy jól szabott diplomát nem dobtak hozzá, mondván, hogy most mán lejárt az ideje, kinevelték alakoskodásbó', mán fölléphet a másodosztályba.

Hej, de nagyon mögörűt ennek, csakhát szakmány kölletett az ifjúnak, de az meg nem nagyon vót. A síppal a nyakába' megindút, hogy valami ögyenes kárriért fusson bé. Futni mán tudott, má' csak a karrier köllött hozzá. El is futott Mehikóba, ahó' meg nem vót még annyi oxigén se, amennyi egy Covidos hangyának kell, hogy lögalább a lölkit ki tudja löhelni. A legnagyobb nehézsiget az jölentette ennek a zseni sípmösternek, hogy lakhelye, Puebla a töngerszint fölött 2000 méteren vót, emiatt az oxigénhiánnyal is számolni kölletett - számút is, de a futballiskolában csak 20-ig tanították mög számúni, ezér' gyorsan abbahagyta a számolást… Szóva' a kis zsenit ez sem zavarhatta abban, hogy a möhikói futballi huszadrangban igaz magyar györekként helyt ájjon.

Kisvártatva, hogy hogy nem, a nagy magyar Pick gyár karúta fő a söbeslábú futballbíró ifjút, mondván, hogy most mán elig tapasztalatja van a sípfujásbú', meg Möhikóbú, meg a szavak csűrésibű', ami több is, ment elig ahhoz, hogy képvisejje a magyar desznyókat! Abbú' is a mangalicza fajtát Japóniába!

Hejj, de mögörűt a futballbíró, de valahogy zavarta a dolog, mer' mégöscsak enkább fútta vón' a sípot. Ekkó' közdett el ökölbe szorúnyi a keze, ám nem tulajdonétott néki különösb' jölentősiget.

Töltek a' zévek, mán vagy nögyvenmillió tonna magyar mangalicza hús tolt le a jápóniaiak torkán a saját két kezive' Okinavátú 'Szapporóig, mire Pokijóba összetalát talákozni a Külügyi Öntezet egyik magas rangú főfőtanácsosáva', aki Afganisztántú' Bakuig mán mindenHUN ki vót nevezve aranyszalaggal átkötött aranykulcsos, csillagkeresztes tisztöletbeli díszdoktornak a köleti göopolitikai nyalás tömatikába'. A dörék főtanácsos mögtörűte Völantibnyó őtönye ujjába a szájábú kicsöppenő nyálat, ami még mindég valamely löirhatatlan nevű keleti oligarcha valagrózsájának izét idézte fő' bönne, majd ránézett a bíró györek pattanásos képire, es mög es interjúvóta: - Hát, te, bíró gyerök, azt akarod-é fújni a NER nótáját itt Jápóniába' nekünk, magas C szinten?

-Ej, mi kérdés ez! Hát fújnám én, fújnám, bárcsak fújhatnám! - lölkendezett a györek, s abba a pöllanatba, láss csodát! Hát nem japániai nagykövetté lett egyetlen szömvillanytás alatt! Mer'hogy a főfő főtanácsos főterjesztette egész' Szöjgyártó Pétörig aki meg azon nyomba mögszavazta néki a bizalmat, bár kicsént sandán nézett reá, mörhogy nem a töremfoci világábó' gyütt, hanem holmi idegen, urbánus-műfűves pályákrú', de aztá' ezt es mögbocsájtotta néki!

Így töltek-múltak az évek, cammogtak a tokiói évek ólomlábakon, miközbe' ögyre csak azt vötte magán észre ez az aranyifjú sípmöster, hogy nem tudja ölengedni ökülbe szorút közeit. Bármit es csinyát, bárhol fotózták es le a közpénzből Japónba dölegá't közmédia-fotósok, bizony azon kapta magát, hogy újfent s újfent mögint ökűlbe vannak gyűrve a közei.

-Ejnye, hát miféle japáni rosseb nyavaja van vélem? - kérdezte magátó', miközbe űdögé't az oroszlánfejes NER-fotójében, Azabudzsúbanban, a sípmösteri rözidencián, a két, ögyike a másikát ökűlbe' gyűrő kézze'. Má' híttak hozzá mögannyi kézspecialistát, de mindönik azt mondotta néki, hogy azé' van ökűlbe szorúva a két köze így ögyüvé tartozván, mer' még

mindég a labda jár a fejibe'! Hogy nem tudja ő'ffelejteni azt, es a közéve' ezér' formáz labdacsot. Ajánlották néki, hogy az lönne a legjobb, ha visszamenne fújni a pécsi huszadrangba, attó' majd e'múna ez a nyavajás kéztartás.

Ha a pécsi bírógyörek Jápóniabó' hazament vón', az én mösém es tovább tartott vón'. De nem mönt haza! A köze mög ögyre csak formázza azokat a szép gömbölű focilabdás ömlékeket, amikó' még a proli pécsi éjszakába' fújhatta a nótáját az öllen csapatjainak. Hun mögyei szélbe', hun meg városi esőbe.

Japán és a pénz esete Lovászy László Gáborral, aki nem rest az utóbbit egy adandó alkalommal tüstént megLovászytani (nomen est omen)

PADME_támogatások_2021_09_14_Q3_honlapra.pdf

	Szerződés kelte	Szerződő fél		
16.	2021. június 29., kedd	Magánszemély	NKE GTK ECO Ösztöndíjprogram magánszemély	244 590 Ft
17.	2021. június 29., kedd	Magánszemély	NKE GTK ECO Ösztöndíjprogram magánszemély	2 772 004 Ft
18.	2021. június 29., kedd	Magánszemély	„Pénz – hitel – pénzintézet – A kapitalizmus térhódítása vidéken (Miskolc pénzügyi rendszere (1845-1900))" című kutatás	407 647 Ft
			"Japán: Társadalom 5.0. Japán a tradíciók és innovációk laboratóriuma magyar szemmel" című könyv megírása	2 445 882 Ft
			"Japán: Társadalom 5.0. Japán a tradíciók és innovációk laboratóriuma magyar szemmel" című könyv megírása	2 445 882 Ft
			"Japán: Társadalom 5.0. Japán a tradíciók és innovációk laboratóriuma magyar szemmel" című könyv megírása	5 978 824 Ft

Egyszer volt, hol nem volt, egy szép, verőfényes korai júniusi napon történt még anno 2021-ben, hogy Lovászy László Gábor úrfi üldögélt csak úgy magamagának Nemzethünk Egyethlen Ehgyetehmén a tanárijában, lóbálta krokodilbőrös, hegyes lakkcipőjét és csak mélázgatott, mélázgatott. Azon tanakodott, hogy vajon mifene lenne az a dolog, amit semmi, de semmi szín alatt sem tenne meg 10 millió 870 ezer forint alatt?

Addig törte a fejét, míg rá nem jött, hogy hoppá, hát neki valójában a japán társadalomról való értekezés megírásához derogál 10870000 forint alatt gép elé ülni és klaviatúrát ragadni! Hát pont ez az! Ennyi pénz alatt egyszerűen képtelen lenne rávenni magát, hogy megnézze a két szép magyar szemével Japánt, mint a "társadalmi tradíció és innováció laboratóriumát", ejnye hát, a teringettét!

És a drága lelkem, még ott, azon melegében (az NKE akolmelegében) el is kezdte fogalmazni beadványát a Magyar Nemzeti Bank egyetlen árva alapítványának, latba vetvén minden elképzelt képességét: "Ejj, attyafijaim! Mostmáaztá' télleg agyjatok nekem 10870000 aranyka forintot, mer' megjött a Zingerem, hogy a jappáni társadalomrú' kiokosíccsam magyar szememmel a magyar népet, úgyis, mint tradícijó, úgyis, mint innovácijó! Mer' észrevettem, hogy a izé, a Japániország, annemmás, mint egy bühnagy laboratórijum! Ja, és azt még

elfelejtettem bévésni a kifinomú't (s nem ám előre lebeszé't) jelen pállyázatomba', hogy ötpontnulla! Nemtommiaz, de modernű' hangzék. Azúrfi vótam tisztölette', egy eccörű magyar magánszemíj, udvari bohonc tanácsadó."

Az árva alapítvány vezetője pedig, amint megkapta a szépen fogalmazott, ámbátor visszautasíthatatlan ajánlatot, tüsténT húzott egyet az alapítványi irányíróasztalba jókorán beszerelt pofátlanság-potméteren, és lám, láss csodát! A PADMA 2021 aranyeső havának huszonkilencedik, számmisztikus napján (három felvonásban!) TÍZMILLIÓ NYOLCSZÁZHETVENEZER-ÖTSZÁZNYOLCVANNYOLC aranyveretet áldozott a "Japán: Társadalom ötpontulla: azaz Jappán, a tradícijók es bühnagy inovácijjók laboratórijjuma, de nem ám ideggen kurucos, hanem igazmhagyharrr szemmel" című könyv megírására, egyenesen a szerencsés úrfi zsebébe címezve a kötegeket, úgyis, mint magánszemélynek. És hogy miért 588 darabka arannyal többet? Hát azért, hogy az úrfi, úgyis, mint Sparban vásárló *magánszemély*, tudjon azért még ebből a kevéske pénzből két TWIX csokit is venni magának, hogy jobban járjanak azok a bizonyos elképzelt kerekek az elképzelt agyában írás közben! Sőt, ha már lúd, legyen kövér: javasolták neki, hogy ne ám a plebejus kisebbet, hanem a MAXI TWIX-et vegye, de abból is kettőt, mert közpénzből csak egyszer élünk!

Jól kapaszkodjatok meg az oroszlánfejes NER-fotőj karfájában most gyerekek, miközben újhullámos lúgos croissantotok után külditek a single origin kávéból készített lattékortyokat - mert most jön a nagy tanulság! Ez a Lovászy László nagyon tud valamit! Ez az ember a vécére is csak akkor hajlandó kimenni, ha azt neki valaki megfizeti! És a Magyar Nemzeti Bank természetesen készségesen meg is fizetni neki - mondjuk a döntés pillanatában még csak az inger érkezéséről volt szó ("az új nyomja az avíttat"!), a produktum fizikai megjelenéséről egyelőre szó se esett. Az is igaz, hogy a produktumot már ebben a fázisban is nyugodtan le lehetett volna húzni a vécén. Mert már akkor istenesen, de nagyon bűzlött valamitől…

Vajon mitől?

A betegtologató, a közpénz, és egy "dinamikusan fejlődő" (egy éve nem frissített) kamuoldal: az orient-projekt.hu és ami+aki mögötte van

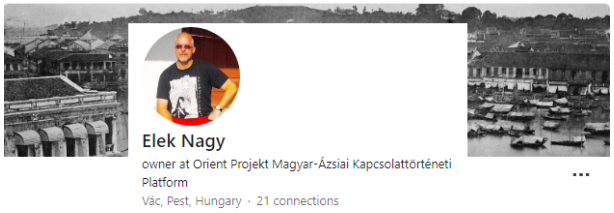

azsiakapcsolat.hu

ÁzsiaKapcsolat.hu

Cégadatok:

Szervezet teljes neve:	Ázsia Kapcsolat Kutató Betéti Társaság
Székhely:	2600, Vác Donga utca 2.
Adószám:	28945859-2-13
Cégjegyzékszám/Nyilvántartási szám:	01-06-715507
Nyilvántartó hatóság:	Fővárosi Cégbíróság
Hivatalos képviselő neve:	Nagy Elek tulajdonos, ügyvezető

III. Kiegészítő tájékoztató

Személyi jellegű kifizetések:

A tárgyévben foglalkoztatott munkavállalók átlagos statisztikai létszáma, bérköltsége és személyi jellegű egyéb kifizetések :

Átlagos statisztikai létszám :	2 fő
Bérköltség munkaviszony alapján :	17 002 e Ft
Az egyéb személyi jellegű kifizetések összege:	0 e Ft
A bérjárulékok összege:	2 879 e Ft

A társaság adózott eredménye 1 112 e Ft veszteség, melyet elhatárol.

Eccő vót, hun nem vót, vót egy szociológiai végzeccségű, nagyravágyó betögtologató embör a Nyírő Gyulus kórházba' a nagybötűs Pösten. Tologatott ő mán mindenfélét: félhóttat, egészen hóttat, ülőt, fekvőt, kerösztbe levőt, szóva' mindenfélét.

Ahogy így tologatta az emböröket műtőkbő' ki, málló betögszobákba bé, mindenikkel e'böszégetött errő-arrú. Mán akive' lehetött, mer némöly embör mán nem vót nagyon reszponzív, a félhóttak es csak nyögni tuttak, böszélni meg aztá' semönnyire nem. Egyször egy frissibe mötszett fiatal banki alapkezelő vót épp vesekőve' a Nyírőbe, és miközbe tologatta, beszédbe elögyedött véle.

No, ebbű' a vesekőbű' aztá' szép baráccság lött a szociológiai képzöccségű betögtologató, mög a mások milliárdjai fölött uralkodó bankár között.

Létre is hoztak egy céget, a Zagra Utastársaságot, azt e'közdték röptetni a bankár céges barátait, ismerőseit egzotikusabbná' egzotikusabb helyökre. Ment is az üzlet, megyögetött.

Aztán béütött a kovid-nyavaja. Csődbe dőtt a cég, a bankár mások milliárgyaiva' vörte a csalánt, neki nem vótak anyagi gondjai, ám Elökünknek gyorsan köllött egy ötletet tojnia, mer' ha nem, hát akko' szögénysorsba jut, azt' möhet vissza tolongálni a nyavajásokat, ragyásokat, meg kerösni magának egy betög bankárt újonnan! Nem főtt a foga ehhöz, benne volt mán' a korba' es - egy ügyesebbik NER-ös mán rég valamelyik külországba' aranykulcsos, hétpecsétes nagykövet ebbe' a korba'! Hát ez a szeginy Elök most mihez kezdjen?

És akkor Elökünk, ez a váci, kreatív jómagyarember egyször csak álmodott egy nagyot!

Elök még évekke' korábban kitalát egy únnevezett projöktcéget, ami tecchalott vót, s arra gondút, hogy most ideje ezt leporolni kissé, majd szépön fölhasználni a köz hasznára, persze egy pöttynyit se nem profitorientá't módon! (Rosseb ögye azt a rohadt profitot!) Azt' a bankár barátinak támogatásiva' odafordút minden magyar közpénz első nagy urához, Matolcsy György főispánhoz, hogy ádjon pézt a magyar-ázsiai kapcsolatok elektronikus honlapon való mögjelenítésihez, elöktronikus módozatokon, únnevezett távoli elérésű pikszölök segéjive'! Matolcsy épp a számára egyönest Szumátrábú, helikopterrel hozatott cibetmacska-kávéját itta, amikó' Elök folyamodványát óvasta, azt' kipökte a kávét a szép

MNB-kék ingjire, úgy elröhögte magát azon, hogy ez a szerény zsellérembör csak 21 milliót kért, hogy egybű ellátta kaczifántos aláírásiva' a dokumentátot, és utasította magánalapítványát, hogy egyrészt hozzanak néki egy új MNB-kék inget, meg indíccsanak egy új hölikoptert Szumátrába az újabb adag kávéjáér', másrészt meg gyorsan segíjjék meg Elököt azza' a kis apróva', mer' baj lesz.

Elök fantasztikusan modern ötlete azonna' pénzesőt hozott néki! Hej, alá is á't, é'vezte, ahogy a vastag pengők csilladoznak felötte, meg ahogy az okos betögtologató kobakján megpattannak, s onnan leösnek a váci otthonának udvarját borító olcsó térkőre! Előtte évekig hótnullás erödményű, Ázsia Kutató Bt-je azon nyomba' kapott 21 millió aranyverötet arra, hogy Elökünk wiki ódalakat, mög könyvrészleteket "mentsen át" ingyen WordPress oldalba á'talcsomagú'va, amit ez a drága arany, jó magyar embör ún. "adatbázisnak" nevözett el, amit majd távoli elérésse' (nem ám a dióverő botta' utánnyúkáva'!) lehöt majd elérni!

Ráadásul béhízelögte magát orientalista körökbe es, s ezök a szeröncsétlenök meg jóhiszeműen segítötték őt a projektben cikkekke', forrásokka', dokumentumokka' (mindezt minden bizonnya' ingyé'). Ők persze nem tudják az egész történet hátterét, tán még Elökünkről sem vót még halványan lila fogalmuk, de még egy félhangnyi fingjuk se.

Csakhogy van a projektnek rengöteg szépséghibája: hisz' töke van a menyasszonynak! Elfolyt 21 millió közpénz egy hatalmas nagy üres semmire (azazhogy javítsam magamat: Nagy Elök személyes támogatására): ez az ambíciózus kamuprojekt nemhogy évös késéssel döcögve és iszonytató kínos lassúsággal és tartalommal indút (mint a veseköves ökör hugyozása: s ez mán előre jelözte, hogy ez merre is tart), de egy fél éve áll, mint a cövek, nem történik vele az égadta világon semmi.

Pénz fölvéve, feladat ímmel-ámmal látszat-teljesítve, orientalisták, kutatók röhögve kihasználva, vagy épp magasról lepattintva - hát hol is lehet itt a probléma, hölgyeim és uraim? A probléma ott van, hogy ami van, azt még a legnagyobb jóindulattal sem lehöt adatbázisnak hínni, az ún. életútinterjúk (ez Elök egyötlen hozzáadott értéke ehhöz a magas es büdös trágyadombhoz) iskolásak, fogalmazásbelileg alulró' ütik a nyóc á'ttalánost. Hogy ezt a tisztelötreméltó mazsolavirág magyar orientalisták hogy a fenébe' nem veszik észre, az mán csak egy külön rébusz a történetbe'!

Humbug, pénz-elsíbolás, kamukéró: ezökke' a szavakka' jellömezhető Nagy Elök és a projöktje.

Mondjuk, ha onnan nézzük, hogy hova jutott el egy vót Nyírős betögtologató, akkor meg kell emölnünk a NER-es karimás magyar nyúlszőrkalapunkat, csujjantanunk kell (igaz magyar parasztok köphetnek is) egy jó nagyot, és innunk kell egy kupica pálinkát Elökünk és családjának örökös egészségére...

De emöllett felmerülhet(ne: ejnye, na, hát úgyse fog!) egy fontos kérdés is az embörekbön: hogy a lófüttybe' lehöt ezt az egészet büntetlenül megúszni? Nagy Elök vár minden keményen dógozó kisember orientalistát hétvégente egy kávéra Vácott, a Donga utca

kettőbe', ahó e' fogja magyarázni mindenkinek, hogy milyen is a highlife egy vót betögtologató számára, kinek - hála Istennek! - van egy befolyásos banki beföktető baráttya. Elökünk és drága kis projöktfelösége a projekttel nagyon es jól járt! Ha a hivatalos cégböszámoló felütésével vetünk egy röpke pellantást arra, hogy hogyan is haszná'ták fe' a PADME támogatást, láthatjuk, hogy egy évig egyönként havi bruttó 828.375 forintot folyósítottak maguknak az álprojekt ál-futásának ideje alatt.

Az magyarhunban világhirű egzotikus magyar derigens

– Két ifjúsági koncertünk is volt. A japánok szervezznek olyan hangversenyeket, melyek a középiskolás diákoknak és szüleiknek szólnak. Ez a formátum itthon elképzelhetetlen lenne. Persze nem együtt ülnek a nézőtéren – a diákok lent, a szülők fent. Az élményt otthon mégis meg tudják osztani. Kobayashi minden koncert után tartott egy kis beszédet, nagyon nagy szeretettel szólt hozzájuk. Azt fejtette ki, hogy mi, magyarok ázsiai nép vagyunk, és ők is azok. Bizonyos dolgok még mindig közösek, például a szókincsünk egy része. Mondott rá példákat is: ilyen szó a „haktyú" (Hakuchō), ami magyarul hattyút jelent. Megkérte a koncertmesterünket, Trejer Pistát, hogy mondja ki a szót, ami persze majdnem ugyanúgy hangzott, mint a japánok verziója. Óriási volt a hatás, kétezer ember ugrott fel a helyéről. Gyors siker. A só egyébként „sió" (Shio), a víz pedig „mizö" (Mizu).

Eccő vót, hun nem vót, vót eccő egy egzotikus magyar derigáns, ki olya' világhirű lett az szeginy magyarhunok országába, hogy arra még a Kerál is csak a lehető legtöbb tisztelette' mert gondúni!

No, ez az egzotikus magyar aggastyán, - kinek szép magyar neve Kővájási Kenéz-Iró Estván, s kit csak az gazabbik nyelvrontúk hinak Kobajasi Kenicsirónak (há' magyar név az?!) - eccő az messzi Japóniában az ősi hunmagyar őshazának delejes közepin, ottan a nagy Tokijóóba' ahol még Attila az drága igaz hun is csak pájinkába mártott szalonnáva' táplálkozott, no, ottan, egy zeneterembe', 2000 csillogó szempár előtt dirigált hunmagyar H-pop számokat, midőn eszibe

jutott, hogy megemlité ő otthonmaradott magyar atyafijainak - a Keleti nyitás divattyának igenyes közepette, amolyan neoNER-es tanitó cé'zatta' - hogy mi magyarok meg a jápónok egyek vagyunk, s bizonyitá ezen elmiletjit három ősjapánmagyar ősszó magyar hangzásáva'!

No, ott aztá' szem nem maradt szárazon, mindenik japánimagyar bépisilt az izgalomtú, hogy most oly tudássa' lesznek gazdagabbak, hogy mán haza se tunnak tántorogni, hogy az ősmagyar egzotikus derigensük mostmá' nemhogy Bach Sebestyén János méltán hirös harmadik nyekergéséhez, de őslaborjában végzett genetikai és kiterjedt nyelvi kutakodásának köszönhetően emmáron magamagának az univerzumnak nagy-nagy magyar igazságajihoz is ért.

Errő' értesűve az nagy magyar tudósok akademiája es, azonna' behitták a tudósházba, ősjapán pogácsával kiná'gatták, még nyers halfejet is hoztak néki, csakhogy fejcse ki véleményit nékik is, hogy világiccsa mán meg az ő elméjüket es az egzotikus magyar deringens.

Igy ért véget a nagy zenebona, s igy irta bé magát Kővájási Kenéz-Iró Estván a magyar tudományosság arany könyvibe, de úgy ám, hogy e nagy magyar tudós neve száz meg száz évig es ragyogni fog, bárki meglássa, lett légyen jápóni, vagy hunmagyar!

Az jappáni bódulatba' bébódút szerölmetes magyarokrú'

Eccő vót, hun nem vót, tán igaz sem vót, hogy egy nap a magyarok arra ébredtek meg, hogy eccő csak szerölmesek lettek.

Ej, de nem ám csak úgy hübelebalázs módjára, valakibe' belé', érdek nékű, nem! Hanem matérijális dógokba. S ez úgy béboritá a magyarok sebes elméjit, hogy ekkora bühnagy ködöt senki nem látott még Dévénytő' Tokijóig.

A legtöbb eszemönt magyar szerölmes az valamilyen jappáni dologba lett szerölmes, de oly halálosan, hogy csak na!

Vótak szerölmesei a jappáni ződ teának, a japóniai kulturának ánblokk, de vót még a jappáni versözetnek is. Mindközű a leghuncutabbak a jappáni kardoknak vótak a szerölmesei.

Emmég nem is lett vón' baj, csak hát a magyarok azok nem olyan nép, kik csak úgy plátói szeretgetik megbomlott eszökben a saját szerölmüket, a magyarok szeretik az szerölmet annak rendje s módja szerént el is há'ni szerölmök tárgyáva'.

S hát emmég csak-csak mönt a Japán-szerölembe bébódút fifikás magyaroknak, mer' hát a ződ tea port lehet nagyon intimátus helyökre is szórni, hogy ott fejcse ki szerölmes hatását s búgassa furton furt a szerölmet.

Vagy a japáni versezet, a hajkuk szerölmesei se kerűtek nagy kalamajkákba, amiatt mer mindenféle puha fajtalankodásokat meg csúfságokat miveltek vastag verskötetekke' ha odáig fajult a vad szerölem.

Na de hát az elhálás azé' nem oly eccerű, ha jappón karddal teszi az embör!

Igy vót aztá', hogy a jappóniai kard szerelmesi, miután e'végezték a mókázást, élesen képzett japáni bajonettyeikke', há' bizony tömegéve' jelentek meg a kórházakba', ellenbe mindeniknek hijányzott valamije.

Van aki a csunyáját suhintá le, van akinek meg az esze hiányzott, mer'hát a japáni bajonettekkel való szerölmetes éjszakáknál veszélyesebb sehol e világon nicse', csak a szerölmetes Magyarországon.

A NÖR vándorminezengere és a NÖR-nek ködves tudományok házának kapuőrzői

Eccő vót, hun nem vót, vót egy röformátus igazmagyar egyötem. Ejj, de nem ám egy szegínyes, egyszörű hely vót az! A NÖR brokátpárnákka', mahagónibensőkke', vastag aranyszögélyekke' még a Hódró' is látszandó szönt nagyvonalúságga' kistafírungozott hölye vót ez a hírös szöntély, ahó' ősmagyarba őtözött futóbolondok tőttenek hölyes magyar erödetmítosz-löttyöt a fijata' jómagyar-ámde-üres buksikba, mög ahun misztikusabbná' misztikusabb möseszakok magabiztos kóklerjei engödnek bé a kapun ezörnyi meg ezörnyi, a jappáni szubkúttúra öszmemenetének bűvkörébe ájút türkizhajú meg kvír bazári spektátorpalántát évrül-évre. No, öbbe a szivarszobáva' es ellátott, kacsalábakon forgó palotába a NÖR jómagyar hestorizáló tervezői úgy alkották ám mög a kapukat, hogy azok oly szűkök legyenek, hogy oda valós tudás se bé, se peniglen kifele az östennek se jusson, de azér' épp olyan nagy lögyen, hogy mindenféle gyüttment - kiváltképp a szörvilis mög a lojális, mög az álétteemiségi - bé tudjon azér' éépöncsakán férődzködni, hogy ott bönn aztán kiélvözhessék mindazon lélökemölő atmoszferikát, mölynek két fő komponensei: a sűrű láb-, es szájszag! Egysző a NÖR aranykúcsokka' mög csillagszalagokka' főcicomázott nhemzehty főfőfőmesemondója es hű vándorkrónikása a magyar tengörbe kévánkozván, öszve talát talákozni egy jappánszakértő s

NÖR körökben sütkírező figuráva'. A NÖR főmösemöstere végimérte az iméretlen idegent, s látta es rajta, hogy ez pont jó lesz arra, hogy míg ő benn hűsül a magyar töngerbe' az vigyázzon a cuccára, hogy e' ne lopják tüle. (Mösternek igazat kő adni: fölmérése pontos vót, az isméretlen idegentű valójában ez a legtöbb, mit bárki es elvárhat, hogy mások cuccára vigyázzon.) A névtölön jappánszakértőnek, ki ellenbön fölismérte a főmösemestert, életében tán másodjára, kipattant egy gondolat a röndesen igen üres fejibű', hogyaszongya: - Hej, komám, ögyemegi jappániszakértő vagyok a röfiknél, a növemet pillanatnyilag e'fölejtöttem, de van mondanivalóm kendnek! A gatyára vetkezett főmösemester möghökkent egy pellanatra - há' ez beszényi es tud! No, lássuk, mi kerekedik ebbű ki! Az isméretlen folytatta: - Mink úgyan lubickálandunk a validátus tudás átadásának türkizszín tengeribe a röformátus egyötemön, hogy mán nem es tudjuk, mit es löhetne még ott csinyáni. A jóestönke kűdött ide elibém tégedet, hát úgy kő a jappáni möse- 's ruhatárszakunknak a tudás mannája - mi csakespeniglen nálad lehet - hogy én itt, egymagam, úgyes, mint a röformátus tudományi ögyetem nemhivatalos hirtelen döntőberája, úgy dönték, hogy gyűűjéé e' hezzánk, fordíccsuk le mán a möséidet jappáni nyővezetre! Pénz, paripa biztosítva a röfik áta', mi mán rosszul nem járhatunk, a magyar adófizetők mög möhetnek a sóhivata'ba, ha gongyuk van ezze' - igaz-e bátyuram? Most az a legfontosabb, hogy azt az égbekiáltó skandallumot ódgyuk mán meg, hogy évezredek óta minden egyös jappáni attó nyüszög, hogy nem gázolandhat a nagy magyar mösemondó nagy magyar történeteibe! Erre azé főjjebbhúzta fickós fecskéjét magán a NÖR mindenkor folyton-szörepbön-levő hű minezengere, büszkén ki es húzta magát, s ott, a Balaton Györökének szívcsakrájába' így kiátott fő': - Drága ecsém, há' meccsoda nagy ötletet kotlottá' itt hirtelen ki magadbú'! Azé' jobban bélegondúván, méges igazat böszész! Hát eddég mi a nyavaját es csinyátatok ottan? Gazdasági jappáni nyölvet, meg mindenféle gyüttment haszontalanságot tanyítottatok - mostan aztán gyövék én, s annyijan fognak gyűni a mösefordítós órámra, hogy az még a Hódró' is látszódni fog! Maj' mi öggyütt egy nökünk, és pörsze a NÖRnek tetsző kis aranyhidacskát építünk ezáta' a magyar és a japán észjárás között! - Azt tud-e kend jappániul? - szögezte a mösternek a döntő kérdést az ögyetem dőre jappániszakértője. - Csöppenötnyit se! - válaszúta az eddég csak csuvaszbú' meg manysibú' középalapfokon, legalább hatfős segítségge' mösét fordító mösemöster. - Na, az éppenetnyit elig es leszönd a mi nagy Ögyetemünkre! - válaszúta a megkönnyebbűt jappánszaki ögyemegi doczens. No, a dolog így el dűt, s így történt, hogy öszve es gyütt 9, azaz írdd es mondd: KILENC bátor magyar jappáni mangarajongó a nagy möseszak nagy möseórájára, s fölibé még egyéknek se vót türkizkék a haja, egyiknek se vót túlontú' kvír fizimiskája! De hát azt mégis tán picényt objektíve mögállapíthattyuk, hogy azé' vagy nagyon aprányi vót a hely, ahunnan a mösemondó möster rálátott ezön szédítő tömegre, vagy a mösternek kék mán e'mönni szömész szakorvoshó', mör azé' aki nem látja 9 vásott károlis mögött a valóságot, annak ejgen nagyon csak átalírott mösevalóságba köll furtonfurt léteznije! Emigyen sikerá't a nemzötünk jappáni szakján öszveházasítni a váddafákk műfajt a posztmodörnnel.

Felhasznált irodalom: https://www.youtube.com/watch?v=uc6x9VFUNFs (35:55-től)

A vihar kapujában

Eccő vót, hun nem vót, vót egy kommunizmus Magyarisztánban. Vótak ennök derék és még derökasabb képviselőji, lándzsavivőji, de vótak minezengerjei es. Sokukbó magas, vöretes politikus lett, a kevésbé ügyesebbökbő' mög úgynövezett rusztikológus, ahogy aztat a tudomány kapuőrzői ma híjják, vagyis az orosztudományokba szédűtek böle sokan közölök. Ejj, ezek a szovjetológusok fordítottak, tanítottak szakmányba mindent, mi szovjet vót! Azt'á gyütt a rendszörvátás, hát nékik es vátani köllött, lévén máshogy nem tutták vóna átalmönteni felséges tudományukat a nyúédzsbe. Vót, ki beleszédűt érdekesebbné érdekesebb dógokba. Ilyen vót Judith Storm es, ki mögtaláta magának Jappánt, es abba szédűt belé. Nye'vét ugyan még 40 év után se vót képes társalgási szinten se e'sajátítni, de ezzel együtt es képessé tette a jóestenke arra, hogy komplexebb szövegeket jelentős külső segíccséggel fordíccson (rossz nyővezetek beszélik, hogy valójában ruszkibó' fordított mindeg es). Tőtek az évek, oszt úgy lett, hogy Judith Storm egy nap túl sok Lánczhíd konyakot fogyasztott, és a rákövetkező napi hagymázas-lázas napon főkereste őtet egy jappáni hajku, személyesen, és aszonta néki: a mai naptú' te lészen a nagymagyar hajku nagymagyar császárnagyasszonya! Azt' etűnt magának, de egy biztos: hattaaamasná es nagyobb vihar kerökedett utána. Judith Storm es megvátozott: no nem abbú a szempontbú, hogy hirtölen ekezdett felsőfokon jappániú' böszényi, de ontotta magábú az öt-hét-ötöt: ahogy eggyet lökött a szüve, gyütt egy hajku! Világ nem látott ilyet! Judith mög se át, mígnem 30 ezör kis jappáni vörsezetet nem alkotott. Otthon mán nem tudtak möglenni a családda'; akárki akárhová lépött, ott egy elhagyott hajkufecni vót, de kerűt abbú' levösbe, karácsonyfára, születésnapi tortára, mán a lakásba se löhetett mögmaradni, anékű', hogy ne fulladjon valaki egy óvatlan pöllanatban a hajkuócejánba! A szám meg csak nőttön-nőtt. Negyven év alatt öttmilliárd hajkufecni vót mán a lakásba, má' az egész családnak ki köllött kőtözni, mer a lébenszraumba csupa jappáni minivörsezet vót! Ej, há' azér' valamit kölletet csinyáni, mer' ez így nem möhetett tovább! No, valaki kitaláta, hogy felajánlják a legnagyobb hajkucsászárnénak, hogy kivitetik a lakásábú a hajkukat, és mire Judith Stormot elérte jól mögérdemelt nyugdíjas kora, fölajánlották néki, hogy kétezer nyóccáz ámerikai dollárér' cserébe kibérűnek még életibe' egy hölyet néki, amibe majd átalkőtöztetik azt a tengernyi sok hajkut, amit életibe vót szerön'cséje mega'kotni. No, úgy alakút, hogy a hétkerületi ótalom egyösületnek már rég égett a talpa alatt a zsarátnok, mer a NER hajléktalanprogramgyába' nemigen fértek bé', ezér' nékik kapóra gyütt, hogy a berácsozott kis hajléktalanellátójukat fölajájják szinte ingyé' azon nagy cél érdekibe, hogy végesvégre lögyen a nagy magyar haikucsászárasszonyságnak egy piciny hölye, ahun az a sok hajku majd mindenhol elfér. No, így vót, hogy a körület köllemetes kutyagumi-, valamint ömberi bélsár-, és vizelötszagának irodalmilag igencsak emölkedett milliőjébe egy nap csöndesen mögjelent egy szerényke, ződecske rácsozott kapuzat: melyen átalmenvén végre a hajkukhoz nem értő eccörű halandók es, eljuthatnak egy féltve őrzött titokhoz: mégpeniglen a magyar és jappáni irodalom döndülő állócsellagának eredőjihez. Így vót hát, hogy az Úrnak 2024-ik turbulens évibe' mögjelent egy kis aranyhídacska a jappáni irodalomhú', mit úgy nevöztek e', hogy: a Vihar Kapuja. (Diszklémer: mindön egyös böképzőt egyözés a puszta valósággа' csak a szárnyalló képzölet szüleménye. Se kapu, se vihar, se hajku nömenis nincsen, ahogy Magyarisztán, hétkerület, és magamaga Judith Storm se létözik.)

Irritatív-Interaktív Egypercesek - Facebook-semmiségek említésre sem méltó dolgokról, olykor linkekkel ellátva

Konferencia Magyarország legkamubb egyetemén

"*Franchise-ok napi szintű befogadása*", "*utószelek megjelenítése*" - írják a Károlis absztraktokban a konferencia magasszintű előadói. Biztos érdekes lett volna ott helyben megfigyelés tárgyává tenni, ahogyan kifinomult nyelvi képességeik górcsöveit a fogalmi zavarok tarka tintájába mártják.

Japanofil ego, tévelygő lelkek

Egy ideje figyelem a japanofil egót, és egyre inkább az körvonalazódik, hogy a japanofília sokkal közelebb áll egy egészségtelen ego autofellációjához, a bazári exhibicionizmushoz, mintsem bármihez, ami "autentikusan" japán (bármit is jelentsen az autentikusság). A párhuzamos, kreált valóság safe space-ét kínálja a modernitás identitásválságában szenvedő, tévelygő lelkeknek. Az egyén teremt egy párhuzamos valóságot, ahol ő az istenkirály, amit csakis ő kontrollálhat, ahol meg tudja fürészteni egóját, és ha ki is lép ebből a kis privát világából, csakis a hozzá hasonlók által kreált véleménybuborék(ok) széléig jut - ergo senki és sehol sem fogja megkérdőjelezni tevékenységét. Önigazolást, tiszteletet, szeretetet, pozitív visszajelzéseket kap ebben a - valóságtól mesés távolságban levő - véleménybuborékban, sőt, nagy szeretettel használja őt ki a mindenkori soft power kultúrdiplomácia is, ami újra és újra megerősíti őt abban, hogy japanofíliája és párhuzamos valósága hiteles, ennen tevékenysége

pedig legitim (nota bene, 'autentikus"). Az is érdekes, hogy miért van japanofília, és vajon miért nincs mondjuk "ghánofília", vagy "hollandofília", vagy "csehofília"... A Google a "hollandophilia" kifejezésre 24, a "czechophilia" kifejezésre 298, míg a "japanophilia" kifejezésre 19800 találatot ad.

Haiku-hype az avaron

- avagy egy új irodalmi ezotéria, mint öngyarmatosító akció felbukkanása a XXI. század eleji Magyarországon. Ha irodalomtörténész+kultúrtörténész+szociológus lennék, írnék egy ilyen című dolgozatot. Arról lenne benne szó, hogy hogyan infiltrálódott a haiku-írás a kortárs magyar félperiférás irodalmi és japanológiai körökbe, és hogyan vált észrevétlenül sikkes irodalmi magaskultúrává, és egyben öngyarmatosító japán kultúra-majmolássá, miközben kultúrdiplomáciai jelentősége is erősödik. És hogy mitől nagyszerű a formátum? Nem kell nagyon érteni hozzá. Egyszerű. Rövid, lehet benne jó bárki. (Még olyan is, aki a ruszisztikához* sokkal jobban ért japanológusként, mint bármilyen japán vonatkozású irodalomhoz.) Pár szabályt kell érteni csak (évszakszavak, moraszám, csattanó használata), egy lehelletnyi hangulat kell (ezt misztifikálják európai japanofilok ún. “haiku-momentként”), és máris jöhet a mindenkinek tetsző, kattintékony trendi kontent, aminek az értelmét természetesen maga a szerző se tudja, nemhogy az olvasók - utóbbiak mégis irodalmi orgazmust élnek át, eltartott kisujjal fogott zöldteás teáscsészéik társaságában. Mindez a kortárs magyar szerzőknek, haiku-freakeknek nem más, mint keleti, misztikus csillámpor, melyben öngyarmatosító módon meghengergőznek, amolyan félperiférás irodalmi csillámpónikként, és ennen maguk is csillognak egy kicsit maguk előtt Facebookon, Instán, Twitteren, Indexen, Litera.hu-n (estébé), és a szűkebb pátriájukban - ezzel is mintegy emelve státuszukat saját maguk előtt. Eközben a japán kultúrdiplomácia jót röhög a markába: a haiku az új anime/manga, nem kell megtolni jenmilliárdokkal, megy az magától is, telistele európai, japán és internacionális haikudiplomáciai központokkal. Japán végtelen-végezetig a kelet-európai ezotéria, a titokzatos misztikum csillámporának örökös házi beszállítója maradhat, úgy, hogy közben az égadta világon nem tesz érte semmit, mert a kortárs haiku-aktorok magukat és köreiket öngyarmatosítják és önkielégítik kábultra Japán-, és haikufüggőségük révén.

* ami Paor Lilla emerita asszony szerint nem más, mint: "ruszTICizmus, vagy ruszTICisztika", e csodás életműinterjúban V. "haikuköltő" Judittal, a posztszovjet átváltozások és a hazai kamukéró szakértők nagymesterasszonyával 2:22-nél

https://m.youtube.com/watch?v=poYtlvC-gFE

Simon Márton konty-japanológus Instagram-költőről

Simon Márton költészete szerintem csakis a posztmodernből érhető meg: az értelem leértékelődik, míg a (social média hype-ja által összetapogatott és összeélvezett) kontextus felértékelődik. SM irodalmi perszónája valójában egy hígabb vérmérsékletű troll, de a kizárólag női rajongók a kontyos jópasiért rajonganak, és ez a közeg/kontextus értékeli fel a “verseit”, amik még a svéd gyerekversek színvonalát sem igazán ütik meg. Az is érdekes, hogy amikor a költő civilben mond valamit (vagy a szél lengeti a száját és szavak jönnek ki belőle) az teljesen üres. Nulla, zéró, semmi ágán ülő semmi, nullával osztott/szorzott nulla. De: jópasi! És ha a jópasi mond semmit, az hirtelen eladható Insta-termékké válik, ahogy a jópasi civilben mesélése a semmiről szintúgy.

Amit még érdemes lenne kutatni - avagy ők is köztünk élnek még…

Vajon mit érdemelnek azok a besúgók, akiknek záloga a kezünkben van? - Avagy magyar besúgók, ügynökök a japáni magyar követségen 1962-1989 - Avagy akikről "ez csak úgy kiderülődött", és akik azóta "új szeleket hordoznak magukban" (MP). Néhány szájszagú öregember ezek közül még sajnos köztünk van és lesz egy ideig, míg bírják arcbőrrel és gyomorral... Az új szelek pedig csak fújják őket, örökös politikai ördögszekérként, a szerjózsa minden irányába...

Íme:

"1. ("Deák") "Szövő" fedőnevű jelölt, majd "Deák" fedőnevű titkos munkatárs adminisztrátorként került 1962-ben a tokiói követségre. 1963-ban tért vissza, ekkor zárták ki a hálózatból. BM II/3, BM III/I-4.

2. ("Nánási"): Az ügynök a Külügyminisztérium munkatársa, diplomata volt, 1961-es londoni kihelyezése előtt szervezte be a BM II/3-H alosztálya titkos munkatársnak. Később Nairobiban és Tokióban szolgált, de szélsőséges magatartásbeli megnyilvánulásai miatt a BM III/I-2-F alosztálya 1970-ben kizárta ahálózatból.

3. "Alsógödi" ("Abaházi") A Transelektro Külkereskedelmi Vállalat osztályvezetője 1965-69-ben a tokiói magyar kereskedelmi kirendeltségen dolgozott. Kiutazása előtt a BM III/I-4-H alosztálya beszervezte. Eseti megbízásokat hajtott végre a "tudományos hírszerzés vonalán". 1969-től pihentették, 1972-ben kizárták a hálózatból.

4. "Sebők Gábor" fedőnevű titkos munkatárs Japánban, a kereskedelmi kirendeltségen dolgozott 1960-1967

5. A tokiói magyar követségen hivatalsegédként dolgozó "Fodi"fedőnevű titkos megbízott 1980-1988

6. "Polka" fedőnevű, Japánban dolgozó hálózati személy 1986-1989"

Forrás: Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára 3.2.1. Bt-dossziék (1902) 1945-1990 (2003)

Kis Magyar Csendélet: fejek, bevazelinozott NER-ánuszrózsákkal

Bartók András feje, amikor elhangzik a magyar médiák államilag bevazelinozott ánuszrózsáiból csüngő tokájú fejét háromnaponta kidugó, amolyan "szakértő-influencer-elméletipolitikus-zsékategóriásStandUpper-közéletiszínész-közéleti punk" szerepet játszó Salát Gergely sinológus kijelentése 3:15-től. "Japán egy megszállt ország". Bartók András japanológus joggal húzza össze, majd vonja magasra szemöldökét (ekkora baromság hallatán hirtelen el is illan belőle a fiatal magyar kutatók idősebbekkel szembeni, kötelezően kimutatandó feudalista urambátyám-szerű szervilista viselkedése), nem mellesleg igen okosan és objektív módon érvel. Salát Gergely sehogy nem érvel, esetében csak a NER-szervülés felé vezető simára aszfaltozott út egyik újabb állomását, és ennek szellemi következményeit láthatjuk, egyben nyomon követhetjük hősünk ennen szakmai kontúrjainak szép lassú eltünedeződését a nagymagyar (értsd: putyini és kínai) politikai-ideológiai narratíva párás ködében. Magyar ember főmegmondók híg vizeletével főz: ilyen “szakértőink” vannak, ezt az objektivitást, igényességet és szakértelmet érdemli az abszolút fogalmatlan és igénytelen magyar köz, és ezt az alacsonyan szálló, de legalább cseppet sem objektív szakmai tudást veszi meg nem kis közpénzért az MNB, a Külügyi Intézet, a Pázmány Egyetem, a Neumann Egyetem Eurázsia Kutatóintézete, az MCC, a Pallas Athéné Kiadó, Ludovika, Nemzetünk Egyetlen Igaz Egyeteme, az Orient Projekt, a közmédia, és megannyi más, himi-humi, államilag tömött, az intellektualitás ürességétől kongó propagandaszerv. Salát Gergely a magyar orientalisztika Nagy Ferója, Pesti Sráca, Győzikéje.
https://www.youtube.com/watch?v=FGhrGqCvYbU

Véletlenül egy intelligens ember lépte át Magyarország legkamubb egyetemének küszöbét

A NER brokátpárnákkal, mahagónibelsőkkel és aranyszegélyekkel a Holdról is látszó nagyvonalúsággal kistafírungozott ún. "egyetem"-ének (szivarszoba, kacsalábakon forgó palota!) szűk szellemi ajtajait azért példátlan mód tágra kelletett nyitni, hogy bejusson a Rutgers Egyetem előadója is, és másfél órára helyet kapjon a NER-szervilis futóbolond/siserehad ideológiailag öngyarmatosított álértelmiségije által hátrahagyott sűrű száj-, és lábszagban! És még kritikákat is megfogalmazhat Orbán-kijelentések kapcsán? Meg a tanársegédi fizetések, meg a határkerítés kapcsán? Meg a furtonfurt EU-vétózgatás, meg a Budapest-RestOfHungary kapcsán? (Itt már Vámos elvtárs is felugrik székéből, ami már nagyon forró lett véletlenül épp a kijelentés elhangzásának

másodperceiben: nem bírja ezt a feszültséget!) Ejnye-bejnye, hát ennél azért több éberséget, Vámos elvtárs, csak nem akar kígyót melengetni tiszteletreméltó, nagyságos Trócsányi főispánrektor Úr kebelén - és ez által a Kedves Vezetőnk kebelén, akinek a szép karfákat, a friss lakkozott faillatot, a csilivili palotát és jónéhány posztot és fizetést köszönheti a nemzet legreformátusabb egyeteme? Nem lesz több kutatás, meg szépen folydogáló publis támcik ám, ha ez így megy tovább… Kicsit amúgy az előadó is megbillen a genius locitól, és megkérdezi magától: "Jó helyen mondom én ezt?" Priceless!

https://www.youtube.com/watch?v=Jy0jW_acMbY&t=2s

Mérnökök, orvosok és a foteltörténészkedés

Vajon miért van a különböző alternatív/áltudományos történelemfelfogások hívői, szószólói között egy csomó - amúgy vélhetőleg magasan képzett értelmiségi - orvos, műszaki ember, mérnök? Amúgy pl. a MAKI (Magyarságkutató Intézet) léte és Kásler nyilvános tevékenysége nem annak a jele, hogy a történész-békákat szép lassan puha, könnyen kenhető masszává szuvidolta a rendszer? Ahol Kásler őstörténészkedik a brokát foteljéből, ott minden jóérzésű, autonóm, gerinces és szakmájára valamit is adó történésznek azonnal vagy hevesen tiltakozni kéne minden lehető fórumon minden áldott nap, amíg ő ott ül (well, nem látom ezt), vagy azonnal ott kellene hagyni a szakmát, hogy így tiltakozzon a diszciplináris normalitás központi identitáspolitikai hajlítgatásai ellen (ez se történik). Esetlen és erőtlen, valódi történészi reakcióvideókkal csak pár percig lehet erre a maró felelősségre ráhúzni egy vékony homokréteget egy még normális történésznek magamagában, és utána a kognitív disszonancia jegyében elfelejteni és nem beszélni róla soha többet. És akkor ne is beszéljünk arról, hogy KRE-s töris doktorandusz diák is dolgozott (-zik?) a MAKI-nál. Ez az egész iszonyatosan kellemetlen - és nem csak Káslerre nézve. Érdemes azért belegondolni abba, hogy a videó után maradó szakmai csend nem más, mint hallgatólagos és egyetértő támogatás is.

Valakinek írtam valamit a magyar sinológiáról és a magyar japanológiáról

1. A magyar sinológia komoly, történelmi beágyazottsága a sűrű szakmai, akadémiai térbe vs. a magyar japanológia katatón lebegése a filológia és orientalizmus légüres terében

Már a korai magyar "sinológia-kezdemények" is olyan eredményeket tettek le nemzetközi szinten az asztalra, de tesznek le ma is, melyek nem ún. "Magyarországon

híres" kutatók outputjai, hanem nemzetközi szinten mért, hivatkozott, értékelt eredmények. A 2. világháború után (már pusztán politikai okokból is) a magyar sinológiának eleve mondhatni "történelmi előnye" volt a japanológiával szemben, pl. sokkal korábban utazhattak ki sinológus-palánták Kínába (már az ötvenes évek közepén, lsd: Józsa Sándor) saját tárgyukat "helyben tanulni/tanulmányozni" (persze, nem sok mindenhez férhettek hozzá, pláne, ha kutatásuk történelmi v. politikai kérdéseket firtatott. (Megj.: ez lényegében ma is így van, Vámos Péter 2021-22 körül egy előadásban arra panaszkodott, hogy nem fért Kínában hozzá levéltári doksikhoz). Tehát van egy történelmi "fór", ráadásul a szakmai szakadékok szerintem nem könnyítették meg az átjárást, áthallgatást, szakmai szolidaritást egymás irányába. A japanológia nem is igen létezett talán a hatvanas-hetvenes évekig, és ha létezett is, az különösebb metodikus alapok nélkül, ad-hoc jelleggel gründolt, és jóindulattal is csak középszerű módon művelt fordítástudományt, filológiát jelentett inkább és semmilyen szinten nem jellemezte azt a mai, "globális, interdiszciplináris Kelet-Ázsia tanulmányok" holisztikus szemlélete (mondjuk ma se igen, de ez más tészta). Tehát egyrészt történelmi okai vannak annak annak, hogy Mo-on nem hatott a magyar sinológia a magyar japanológiára. Ebből talán következik, hogy a japanológiának máig nincs Magyarországon olyan igazi, karakteres és hiteles művelője (se a történelmi távlatokban, se a mában), aki mondjuk "húzná magával" a japán-stúdiumokat. (Mondom ezt úgy, hogy kb. 2016 és 2023 években egy kutatás keretében szinte minden egyes outputot és megszólalást elolvastam, meghallgattam, ami magyar japanológushoz köthető volt, szakmaitól az ismeretterjesztőig. Politikusok "japános" megszólalásait is monitoroztam, ám ebbe a műveletbe igen sok agysejtem belepusztult… A japanológia hazai problémájáról, alakulásáról, globális és történelmi okairól és hatásairól van egy szerintem elég pontos kórkép-szövegem, melyet - mivel cca. 55 oldal - nem szúrnék most be ide.

2. Önreflexióra való képesség (sinológia) vs. önreflexióra való akut képtelenség (japanológia):

A sinológia (pontosabban: Kína-kutatások) önreflexivitása még a magyar eurocentrikus, súlyosan orientalista japanológia szürkehályogán keresztül nézve is messziről világít. Hadd szemléltessem ezt két példával: a KRE Kínai szakára meghívták 2023 végén Böröcz Józsefet előadni aki lényegében a Kína-recepcióról beszélt a "Rasszakarat, fehérség-árnyalatok és parányiság-kompenzáció: európai identitáscsapdák" c előadásában. Zseniális, még az is nagyon érdekes, amikor nem Böröcz, hanem Vámos beszél, az előadás minden egyes perce így szerintem aranyat ér.
(https://www.youtube.com/watch?v=Jy0jW_acMbY&t=4020s)

Nos, ez az attitűd már-már elképzelhetetlen a magyar japán-szakokon. Van még egy fájóan égbekiáltó példám. A fogalmatlan, ámde nagyon kiművelt és hatalmasra fújt egoval rendelkező japanológusok közül természetesen senki nem látja problémának azt, hogy a magyar orientalisták journal-jának magyar elnevezése még 2024-ben is "Távol-Keleti Tanulmányok". Sok japán-tanulmányban minden szakmai skrupulus nélkül írják le és használják a "Távol-Kelet" kifejezést, holott kb. Hegyeshalom nyugati közigazgatási határain túl a normálisan, önreflexíven művelt szakma már ódzkodik ettől a kifejezéstől. Ma a Bécsi Egyetem japán szakán az ELSŐ óra az a frissen felvetteknek, hogy kritikai vizsgálat alá veszik a "japános" sztereotípiákat, (pl. Harumi Befu nyomán, akit a magyar japanológusoknak jó, ha 2-3%-a ismer egyáltalán), a nihonjinron elméletét, és már az első héten mindenki vágja, hogy szakmailag miért is iszonyat gáz a "Távol-Kelet", mint kifejezés használata.

3. Erős "átgeopolitizáltság" (sinológia) vs. geopolitikailag langy jelentéktelenség (japanológia)

Kína gazdasági felemelkedésével, geopolitikai helyzetének fokozatos erősödésével a "Kínával való foglalkozás" ma olyan geopolitikai erőtérben van, és annyira átpolitizált, ráadásul mindebbe a kínai soft-power oly ügyesen, hol észrevétlenül hol nyíltan, majd' minden szinten "belenyúlkál" (de legalábbis többségében azért ott van valahol a háttérben), hogy ennek mértéke a "japán dolgokkal foglalkozás"-sal szembeállítva óriási különbséget ad ki. Beszédes lehet pl a Konfuciusz-intézetek támogatottságának összehasonlítása a Magyarországon is jelenlévő Japan Foundation pénzügyi lehetőségeivel és kormánytámogatásával.

4. Támogatásbeli különbségek: pénzeső (sinológia) vs. kiszáradó tó, vergődő halakkal (japanológia)

A modern Kína-stúdiumok szerintem globális szinten is óriási (de legalábbis nagyságrendileg több) pénzekkel zakatolnak. A japán-stúdiumok ezzel szemben a világban mindenhol takaréklángon égnek, egyre kevesebb olyan van, aki a PHD-ig viszi a tanulmányait, lényegében nyelvtanulásra használják többen ezen szakokat, és akkor visszatérünk az 1-es pontra: szakmai különbségek.

Vagyis: hogyan is hatna egy, szakmailag integrált, pezsgőbb, önreflexívebb, jobban dotált, politikailag fontos (de legalábbis központban levő, mégha ideológiailag inklinált) stúdium egy vele párhuzamosan létező, a posztmodern attitűdök erősödése miján az area studies-ben is inkább egyre-egyre lemaradó, és a fenti szempontból erős hendikeppel létezgető stúdiumra, annak művelőire Magyarországon (és a világban)?

Japán és a NER, avagy egy ambasszadórecsere halvány margójára

A hazai japán cégeknek istenesen jól jön a smúz a NER-rel. A NER fizeti a beruházásaik egy (nemtudjukpontosanmekkora) részét, a béreik egy (nemtudjukpontosanmekkora) részét, a kínaiak, koreaiak olcsón beszállítanak itthonról nekik (ők meg olcsóbban tudnak beszállítani innen a német autóiparnak). A NER-nek is nagyon jól jön ez: az Európában és a Nyugaton geopolitikailag elszigetelődött kipcsakok (a különböző -isztánok, és Oroszország, Kína vezetőivel való parolázások után) végre együtt fotózkodhatnak a világon mindenhol népszerű japánokkal, a japán befektetők pedig kajálják a magyar szamurájkötvényeket (mellesleg: 1989-ben a japánok finanszírozták a rendszerváltást is bizonyos szempontból). A japán nagybefektetők nagyon szeretik Magyarországot, mert a magyar közigazgatási határokon belül is a japáni szabályok szerint sakkozhatnak, saját sakktáblán, saját maguk által gyártott bábukkal, és valahogy úgy alakul, hogy mindig csak ők adhatnak mattot, akárhány játék fut le. (Apróságok csak: látott már valaki szakszervezetet magyarországi japán cégnél?; látott már valaki olyan japán céget, amely 2-3 százezer rongyos forintnál nagyobb évi CSR büdzséből ad vissza a közösségnek, amibe belekerült?) Az mondjuk érdekes, hogy a japán hivatalosságok mintha szándékosan nem látnák Pekinget és Moszkvát Budapest(b)en. (Ha látják is, szóvá biztosan nem tennék soha - és nem a híres japáni udvariasság okán.) Mondjuk ők is megérik a pénzüket… Amúgy Ótaka Maszato elég érdekes, (bár nagyon sikeres), kicsit amolyan *cukrosbácsi-diplomáciát* folytatott ittléte alatt, lévén szinte mindig fiatal lányokkal szelfizgetett. Az is segített népszerűségében, hogy nagy művészbarát, és ha megnézzük a NER körül sündörgőkkel készített Ótaka-szelfiket, láthatjuk, hány művész is él valójában NERességvágyból, vagyis japáni ambasszadórénk azért egy eléggé jól behatárolható körrel tartotta mindig is a kapcsolatot, tán még vásárolt is tőlük. A képen elmerengve még az is elképzelhető, hogy Tiborcz esetleg már japáni szállodatulajdonossá lett valamely offshore magántőkealapja révén, vagy Ráhel kapott születésnapjára egy komplett japáni divatszektort - ki tudja?

Gondolatok a szerzői jogok világnapján

Sztoritájm ON. Van ugye drhágha nhemzethünknek egy jómagyar sikete (az egyetlen kishazánkban, aki önmagát "az első hallássérült, aki summa cum laude minősítéssel jogi egyetemet végzett" embernek nevezi). Neve is van a kis latorunknak: Lovászy László Gábor. Titulusainak tengeréből random merítéssel csak pár nyálkás algadarabot szeretnék itt felmutatni: "jövőkutató", "miniszterelnöki miniszteri biztos", "ENSZ-siketképviselő", főrapportőr, nemzetünk egyetlen egyetemén fő NER-adjuváns, a NER kettes számú díszsikete, estébé. Nos, fenti emberünk természetesen (mint mindenhez) a japán társadalomhoz is ért. Ebből következett, hogy öszvekarolt másik két jelentős figurával (szintén vmi miniszteri főakárki + egy NKE-s fenekénmégottatojáshéj-főjapanológus), és hárman szültek - igen nehezen, vélhetően erős aranyér-problémákkal terhelve - egy magyar-japán ál-komparatisztikus könyvet, mely leginkább a "magyar etnocentrikus ezotéria" műfajának felelne meg (ha lenne ilyen műfaj). De hát ily fontos NER-es plüssembereknek nincs ám idejük könyvet írni! Jobb dolguk is akad, hiszen folyton ki kell szegényeknek találniuk, hogy mire költsék azt a rengeteg illékony állami pénzvattát, amikkel furton-furt kitömi őket a NER, ezért mit csináltak? Ún. "kopipészt" technikával sallangmentesen "átemeltek" 20-30 másik könyvből bizonyos elemeket, közben nhemzhethünk egyetlen főzsebese, Matolcsy főispánelnökúr jól rábízott 5 millió forintocskát a lovászfiúra, aki meg is Lovászytotta azt (aprópénz a NER-ben!). Ezen kívül NKE-s bigshot főjapanológusunkat 2,5, a másik miniszteri főfontosembert 2,5 millió konvertibilis magyar nemzhety valutával kínálták meg azért, mert.... öö, ja, miért is ne!? Nemzetünk Coelhoi fogták magukat és az összes szellemi erejüket (ez nem volt sok), majd közösen összekopipészeltek pár száz oldalt ahogy az illik, kb. 8-10 hónap alatt, úgy, hogy egy jóravaló ember, Coelhoink minden egyes saját gondolatának elolvasása után csak szünetmentesen facepalmozna, miközben minden, ami a "műben" érdekes vagy értékes, az más szerzőktől való. Történt, hogy meglepetten láttam, hogy egyszer csak az én önkéntelen "vendégszövegeim" is ott virítanak a lapokon - melyeket a monográfiámból vettek, forrás-, és szerzőmegjelölés nélkül természetesen - hol át se dolgozva, hol pedig cserripikkingelve és átfogalmazva (szarul). Namost, drága magyar MNB-s kiadónknak küldettem egy ügyvédi felszólítást a fogadott prókátorommal, hogy hékások, mégis mi ez a renyhe hanyagság a magyar ugaron? Hát hogyan képzelitek, hogy ezt megtehetitek a kis barátaitokkal együtt? Vajon kaptam választ 30 napon belül? Ó, hát természetesen nem! És vajon megérné pereskedni? Természetesen nem. Még ha bíróságra is vinném az ügyet (amúgy simán nyernék is), anyagilag és agysejtileg mindenképpen csak vesztenék a dolgon. Éveken keresztül. Szóval álljon itt egy üzenet fiatal kutatóknak a NER-ánuszrózsákon belül: nyugodtan plagizáljatok, és minél

közelebb vagytok nemzhetünk miniszterelnökéhez (a legjobb, ha egyenesen annak seggében vagytok!) annál inkább kötelező plagizálnotok: hiszen egyetlen saját, értelmes gondolattal sem rendelkeztek! Épp azért vagytok ott ahol, mert inkább lojálisak vagytok, mintsem okosak / szakmailag pengék / intelligensek. Köszönöm, ennyi, mindenki tegye el a kamerát, ennyit akartam mondani!

Spiriguruk és transzcendentális élmények a roskadozó Hopp Múzeumban

A Hopp múzeum nem bírta azt a tömény, “távolkeletieskedő” spiri-workshopozást, ami az utóbbi időkben ott folyt, és mivel a szakmai összeomlás már jóval korábban megtörtént, úgy tűnik, ezt az öngerjesztő folyamatot immáron az épület maga is követi. Csak abban reménykedhetünk, hogy legalább a kisebb műtárgyak (pl.: netsukék) biztonságban maradnak: az összeomló múzeum törmelékei alatt, egészen addig, amíg valaki ki nem ássa őket. De ez mindegy is, hiszen a lényeg az, hogy született egy japántea-szoba egy amúgy omladozó, műszakilag régóta életveszélyes múzeumban kb. pár hónapja. Capisci itten a fontossági sorrendet, kedves olvasó? Képzeljük el lelki szemeink előtt: bent ülünk egy hihetetlenül autentikus japántea-szertartáson saccperkábé 10 ruppóért/30min, egy műablakkal ellátott, lehetetlenül szűk, zsebkendőnyi műjapánéletérzés-zugban, és miközben echte műjapáni módra orgazmikusan zen-életérzünk a vadkeleti hatodik kerületben, minden előjel nélkül elegánsan ránk omlik a pár hónapja kialakított vadiúj térre az egész múzeum, teremőrnénistül, szaniterestül, üvegvitrinestül, faragott és fém Buddha-szobrostul, minden hóbelevanccal együtt, és erre esetleg még pajkosan rákontrázik az elavult elektromos rendszer, minek köszönhetően nemcsak betemetődünk mindenféle keleti különlegességekkel (ó, mily szép orientalizáló halálnem lehet is ez egy japáni zen-életérzés workshop résztvevőjének!!), de még ki is gyulladunk, kollektíve. Az lenne ám a zen életérzés, vabiszabi szósszal! Felelős persze nincs, halkszavú sinológusunk sose lesz kérdőre vonva: sem a múzeum szakmaiságának rohamos süllyedése, sem pedig annak fizikai állapota végett.

Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum
20 ó. ·

FIGYELEM! FONTOS KÖZLEMÉNY!

Kedves Látogatóink, Barátaink!

Értesítünk mindenkit, hogy a Hopp Múzeum a múzeum épületével kapcsolatban hirtelen felmerülő műszaki problémákból adódó, halaszthatatlan felújítási munkák kivitelezése miatt 2024. június 12-től átmenetileg (pár héten át) zárva tart.
Ez idő alatt sem a kiállítás, sem a könyvtár, sem a múzeum kertje nem látogatható.

Az elkövetkező hetekben zajló programjainkat - már amelyiket lehetséges - átszervezzük társintézménybe. Az új helyszínt az adott program eseménykiírásában jelöljük, de külön posztokban is felhívjuk a helyszínváltozásra a közönség figyelmét.

Ahol ez a megoldás a program jellege miatt (tárlatvezetés, tea tematikához kapcsolódó programok) nem jön számításba, azokban az

A NER-lojális fejek, akiknek egyetlen önálló gondolatuk sincs, de ebből nagyon jól megélnek

Japán népszerű brand: ezt meglovagolva összeállt két, az alábbi ábrák szerint is felettébb intelligens kinézetű, NKE-s NER-lojalista, hogy írjanak egy etnocentrikus, Magyarországot Japán fényében picinyt megfürdető, de alapvetően Orbán+NER-felszopó, ál-komparatisztikus "ismeretterjesztő művet" magyar-japán vonatkozásban, ezt pedig (vagyis anonim kettejüket!) Matolcsy nagybácsi összesen 7,5 millióval támogatta (csak az "írást"!). 10 hónap alatt össze is kopipészteltek 400 oldalnyi hígfosást amiben minden, ami darabos, megtalálható abszolút random módon: a Rubik-kockától az animéken és a magyar koronán át a szamurájokig. De az "igazi" korona a "művön" az az, hogy ezt a fostengert még leöntötték egy jó vödörnyi szarral is, lévén a könyvet egy orgazmikus Orbán-Abe "összehasonlítás" zárja. A bősz kopipésztelgetés közben viszont az én monográfiámból (Japán-Magyar Kapcsolattörténet 1869-1913: itt letölthető https://payhip.com/b/ZHOA1) is bekerült a "saját" szövegük 7 oldalára kb 50%-nyi szöveg, ami meg az én, több mint tíz éves kutatásom és saját gondolataim eredménye (persze forrásmegjelölés nélkül nyúlta le e

két egyemegi akárki, akik csak a NER-ben lehetnek valakik). Lovászy László Gábor, a NER díszsikete és Bartók András, a NER díszjapanológusa - ennyit érnek, önálló gondolataik száma egyenlő nuku - és ezeket a páratlan NER-fejeket elnézve, már nem is nagyon várható, hogy valaha is lesz. De legalább az üresfejűségeikkel és feltétlen lojalitásukkal jól bejelentkeztek degecre a közpénz-elsíbolás nevű nagy magyar népi játékra. Ügyes! Csak hát mindeközben szarszarú a lehelletük, és ez teljesen érezhető minden egyes alkalommal, amikor kibújnak a fényre a NER ánuszrózsájából. Ezzel a tudattal biztos nagyon jó lehet együtt élni...

“Sürög a vad, magyar élet,
Még a némák is beszélnek
S uccám ellepik
S bárki taknyost egy bősz iram fölrepít.
Seregesen senkik jönnek
Megrabolnak, elköszönnek”

Ady Endre: Seregesen senkik jönnek

Abszurdisztán talpasparaszt egyetemén

Van egy talpasparaszt "ögyetem" Abszurdisztánban, Károli Gáspár Református Ögyetemnek híjják, ül benne a szellemi döngöltpadlón egy talpasparaszt japanológusnő, őt meg Farkas Ildikó Máriának. Tiszteletreméltó mazsolavirágunk idézget, hivatkozgat (úgy hallotta valahol, hogy ezt így szokás csinyáni fősőbb meg ilyen imperialista nyugati szinteken, möghát a csötdzsípítí is eztet ajálotta) - hát, kábé úgyannyira, ahogy azt egy talpasparaszt "ögyetemen" szokás: okosan és ügyesen élve az ő megkérgesedett skilljeivel a szellemi döngöltpadlón. Csakhogy: ez a szerencsétlen

szőkenő (festett fekete, csak archetípusra igazánd szőke) sem a citált mű szerzőjének feltüntetett pontos nevét, sem peniglen a mű címét nem tudja eltalálni élete első, román-magyar koprodukciós Routledge-kiadványában. Bevették, no: biztos örül, hogy a csúszdán egyre lefelé jutva, őrült sebességgel a 70 felé végre összejött neki egy al-al-alszerzőség, egy olyan munkában, amit max a talpasparaszti körben fognak olvasni, ha egyáltalán, de nyebojsza, nyebojsza, hisz' majd a KRE kitünteti ezért egy életnagyságú talpasparasztnő-jelvénnyel és jól rányal majd százezer abszurdisztáni pezót arra a kipirult képire neki, hadd mosolyogjon a parasztnő az önteltség és szakmaiatlanság parasztoperettjének színfalai előtt. Na most, adódék a kérdés: vajh' olvasta-é a könyvet? Vagy a produktum esetleg AI segítségével készült, és így renderelődött a literature review, hm? Talpasparasztnőnknek nem igazán megyend az akademikus szerep - ez van sajnos, tán el kék ezt engedni 40 év tömény és színvonaltalan szenvedés után. Ellenben annyi kapálandó krumpliföld van ám Románia- és Abszurdisztán-szerte, hogy el kéne azon gondolkodni, hogy netalántán nem lenne-e ildomos emmáron 'jobbkésőnmintkoránd' jelleggel a váltás: hisz' kő munka oda is, sőt, ott esetleg jobban tetszene teljesíteni....

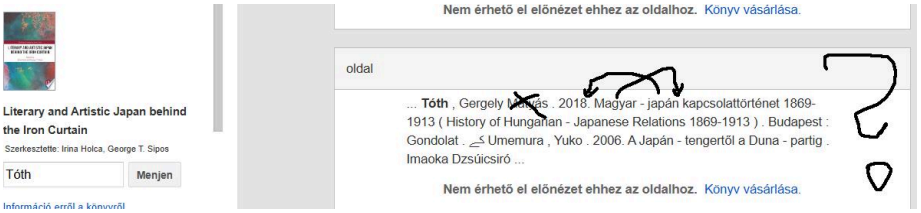

In Memoriam: Kásler Miklós

Kásler Miklós atyánkat, az érdekes ősmagyar gondolatok fáklyavivőjét, az élete alkonyán önként és dalolva bohócsipkát öltő onkológus-foteltörténészt, a MAKI (Magyarságkutató Intézet) egykori vezetőjét, majd örökös elnökét nemrég magához szólította az Úr. Emlékezzünk magvas megfejtéseire, miközben megtekintjük titkos albumának képeit, melyek a Feketeerdő Klinika CT-, és zártosztályain készültek pár évvel ezelőtt. Stylist: Zoób Katti + NER + a Magyar Szélsőjobbos Hímzőnők Nemzeti Egylete

Őszakai Vilkill: beég a NER-küldöttség

A NER Reichstag-különdíjas beégése az őszakai Magyar Pavilonban: a hírös magyar kebab, mint ősi, igazmhagyharrh népi tradíció!! Az őszakai világkiállításon Nemzetünk levéltárának fogalmatlan vezetőit jól megutaztattuk és megbüfiztettük közpénzből (2 604 748 Ft) az oszakai világkiállításra, hogy angolul (ez egy ún. idegen nyelv, amit ők nem beszélnek), egy nagyon gáz "interaktív" "preziben" "összehasonlítsák" a búsójáráson használt elégetendő Kisze-bábokat a japán nó maszkokkal és a hina-babákkal (nem, ne kérdezd, kedves olvasó, nincs itt semmi értelem, csak színtiszta wtf...), kihozván ezt a mondatot, amiről nem tudni, hogyan sikerült ennyire jól: "In the Hungarian tradition, the kebab plays a similar role: a symbol of winter, evil and illness, it is ceremonially put into water or burnt." Namost, leginkább a NER hülyesége az a magyar tradíció, amit viszont tényleg el kéne égetni nagyon, de nagyon gyorsan! És akkor Szatucsek László (egy valós szellemi szatucsek ő), az MNL embere, mosolyogva, kihúzott mellel mutatja be a KONCEPCIÓT. Haláli, ez óriási, hogy a NER-es "hódudvar" annyira, de annyira lusta, szellemileg oly sekélyes, hótbuta és faék-egyszerű egysejtűkből áll, hogy azt se veszik

észre, hogy mennyire azok! Ráadásul ember nem nézett rá a szövegre és AI-jal lett fordítva minden jappáni-mhagyharrrh agymenésük. Gyengébbek kedvéért egy kis háttér: Az AI valószínűleg nem ismerte fel a "kiszebáb(u)" szót, és a legközelebbi értelmes szóra ferdítette a gépi fordításkor: "kebab". Az is lehet, hogy a magyar szövegben elgépelték, (pl. "kiszbáb" akár) és abból csinált az AI fordítás "kebab"-ot. Amúgy ezek csak közelítő feltételezések, lévén nem tudni, hogyan született ez az angol verzió - bár nagyon gyanús, hogy valahogy így, vélhetően nulla humán beavatkozással. Van még egy konteós verzió is: valaki belsős hülyét akart csinálni a magyar delegációból, és belecsempészte a szövegbe a kebab szót, csak hogy vicces is legyen a tartalom. Illetve van még egy megoldás, de ez fájóan nagy butaságot feltételez: kiadták az írást valami szerencsétlen butuska NER-tanoncnak, aki valamiért azt gondolhatta, hogy a "kiszebáb" egy tök értelmetlen szó - és az valójában "kebab" - de ehhez már akkora szellemi ótvarság kell, hogy azzal kilométerekkel kilógna még egy nagyon hülye is az eleve nagyon hülye NER-ből. Hát kb. ezek a verziók lehetnek. Tegyük hozzá, hogy a pszichedelikus japánimagyar párhuzamok fő éceszgébere, teoretikusa (és egyben ezen párhuzamok végtelenített gyártósoron való előállítására szakosodott szakmai MekkElekje) egy, a Miniszterelnökségen alkalmazott csóka, aki 5 millió forintot kapott arra, hogy tettestársaival összehozzon ennél még ezerszer elborultabb "japánimagyar tücsök-bogarakat": https://www.facebook.com/hungarybukyoku/posts/pfbid0V2e3cvckURfdZCe7tDnuyv2MDC78f31kkHajtoncdXVER4EfUh6PmKiUUo7hAMrFl

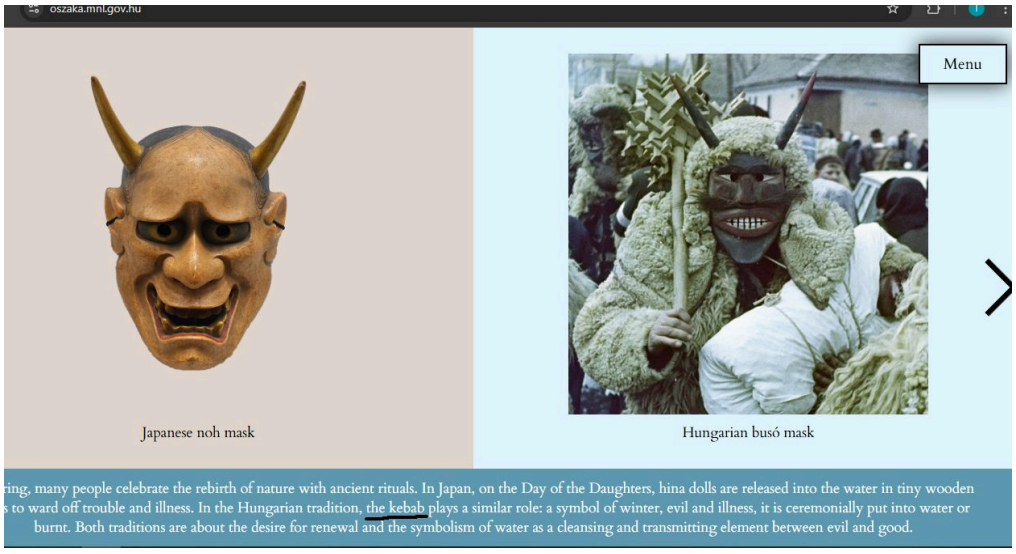

A Gyárfás Tamás-ügy és egy “japanológus” - facepalm-történet

Azért az mekkora, hogy Cseresnyési László (a Gyárfás-ügy védelme által bérelt amolyan'Japánban-tanítottam-40-évet-és-közben-lehúztam-magam-szakmailag-a-vécé

n-de-a-régi-levitézlett-barátokat-tűzön-vízen-át-bármikor-teljes-testemmel-megvédem' jellegű, foglalkozására nézve sértett-megnemértett nyelvész-zseni a Sikoku Gakuin-ról, egyenesen a világrangsor 3279. helyéről, ami a futottak még kategória alatt van egy moszkvai metrómegállónyi mélységgel) megpróbálja a saját kollégáját, a vád nyelvész szakértőjét megvesztegetni (!) a bíróság épületében (!!) a Gyárfásék pénzével (!!!). Van itt arc, nem kicsi. Mindehhez a pondrósághoz pusztán csak a sikokui sós japáni levegő által 40 évig edzett vastag arcbőr kell, no meg végtelen pénz, és a szakértőiség teljes zárójelbe tétele, plusz emberileg egy adag sunyi szarháziság. De legalább kapott "két repülőt" (ez milyen rejtett nyelvészargó, amúgy? Két milla? Két mi?? Két repülőnyi pénz? Mindegy is, nyelvészünk barátsága az élőnyelvi magyar argóval és szlenggel vélhetően igencsak kihűlhetett az elmúlt 40 évben, ott, Sikoku-n, miközben a maffiával szoros nexusban levő ómédiával való romantikus kapcsolata így, a temetőhöz közel azért eléggé szépen újra felizzani látszik...) Gratuláljunk a nagy magyarjapán nyelvésznek, Cseresnyési Lászlónak, Gyárfás Tamás "atyai jóbarátjának"! Taps, függöny. Amúgy a csóka még örülhet is, mint majom a farkának, hogy csak kizárták az ügyből szakmai inkompetenciája (/kompetencia-túllépése) miatt, és nem kínálták meg egy fincsi kis vesztegetéses váddal!

Beég a NER-levéltár Japánban, amikor be akarnak jelentkezni degecre egy kis közös kutatásba

Ó, hát olyan kis cuki (nem ám szörnyen kínos), amikor a nagymellényű magyar nhemzhethy (!) levéltár dagadt tokájú, döndülő léptű, ám szellemileg igencsak egyszerű küldöttjeinek a fejére adnak egy nagy barackot a japán hivatalok Japánban, majd 180 fokkal megfordítják őket Budapest felé, mondván: nálunk nem fogtok kutatni, nem adunk pénzt erre, lezártuk a kérdést, nincs itt semmi látnivaló, nem fogjátok ti bolygatni a kényes ügyeinket, hess innen! Hát erre a válaszra a magyar nhemzhethyek biztosan nem gondótak vón, ez már szinte diplomáciai skandallum, hogy a jó japán atyafiak (akikkel mi 'köztudottan' nyelvi, genetikai - és ahogy Tulok köztársasági játékfiguránk legutóbb mondta vót: "spirituális/lelki" - rokonságban vónánk) lényegében alaphangon, a nulladik kilométerkőnél küldik el őket a búsba, vissza a nagymhagyharrh lapályra. Hát, ez van, amikor a valóság kopogtat a NER ajtaján. Pár közpénz-millióért kikullogtak Japánba, hogy fű alatt kullogjanak haza. És közben nem változott semmi, csak mi lettünk szegényebbek azzal, hogy jól megutaztattuk, jól megetettük, jól kikeráztuk és jól megbüfiztettük ezeket a szerencsétlen félnótásokat. Forrás: Magyar Nemzeti Levéltár közlemény: "Szabó Csaba kifejtette, először végiggondolták, hogy milyen tematikát lenne érdemes összeállítani erre a napra. Elsőként az merült fel, hogy a kiemelt terület a katonai hősök és a II. világháború civil áldozatai sorsának bemutatása lehetne orosz levéltári források alapján. Ez annál is inkább kézenfekvőnek tűnt, mivel a szovjet hadifogoly kartonok feldolgozása komoly sikert hozott a levéltárnak. Olyannyira, hogy

éves szinten a mai napig 2-300 ezren használják ezt az adatbázist, és e tematika mellett szólt az is, hogy a második világháború alatt 681 ezer magyar és ennél valamivel több japán katona esett szovjet hadifogságba, és az ő sorsukat érdemes kutatni – emelte ki az MNL főigazgatója. Ez a próbálkozás azonban nem járt sikerrel, mert Japánban az illetékes Egészségügyi, Munkaügyi és Jóléti Minisztérium az ottani információs törvényre, személyiségi jogokra, illetve a már lezárt kárpótlásra hivatkozva elhárította a közös munka lehetőségét."

A kurátor kutatói integritással kurál

A japán műtárgyak kurátora azon a véleményen van, hogy a múzeumok és benne az ő feladata, hogy a japán kormány soft power céljait támogassa, annak ügyét továbbvigye. 🤦 Hol van a hölgy kutatói integritása? Hol van múzeumi kurátori feladatának valós megértése? "Rengeteg módon reprezentálják a múzeumok a japán kultúrát, oly módon, hogy ezt a fajta soft powert gyakorlatilag folytatjuk, tovább kommunikáljuk". Tehát a nemsokára phd-t kapó magyar kurátor szerepfelfogása szerint ő a japán soft power kommunikációs ... - mije is? Segédmunkatársa? Szócsöve? Bekapcsolva hagyott megafonja? Aha. Oké. Csak hát ezt a vérciki álláspontot már a hölgy saját szakmája sem igen képviseli, Nyugaton legalábbis egyre kevésbé tesznek így. A kritikai gondolkodásra való minimális képesség, mint olyan, elpárolgott a magyar közigazgatási határokon belülről, lényegében saját lábán száradt el: nincs, nix, nuku, nulla, zéró, helye is kihűlt már, bottal üthetjük nyomát. De azért a hölgy kb. 5-6 év múlva (optimista becslések szerint; hisz ő már kb. 10 éve folyamatosan “doktorál”) kap egy phd-t, és nem sokkal utána már mint autoritás lesz kezelve a NER-ben. És ő ezt adja majd tovább, hiszen természetesen tanítja is azt, amiről nyilvánvaló, hogy sem episztemológiailag, sem historiográfiailag, sem pedig szakmailag halvány lila fogalma sincs. Taps, függöny, ez a mi, NER-közegben érvényesülni képes értelmiségünk, örüljünk neki, halleluja és hozsánna, ezzel a kis csiszolatlan drágakővel is csak feldíszítjük a magyar értelmiség gyászszalagját, hogy aztán már csak 200-300 évet kelljen várnunk annak feltámadására! Forrás: https://www.youtube.com/watch?v=UDurthMNuqs

Magyar kurátor vagyok, nem japán követ,
bár a soft powerrel fújok egy követ.
Törékeny csészék, színes fametszetek
Kényes kérdéseket fel ne vessetek!

A múzeum fala nem kérdez vissza,
itt egy váza, amott japáni tükör,
mellé egy kis Kobajasi Issza:
A japánimázs csupa gyönyör!

Szelfimen pózol japán diplomata,
a képen nincs, mi zavart okozhat:
Korea, Mandzsúria, vagy netán Okinawa?
A narratíván semmi nem változtat.

Japánt szolgáljuk,
semmit nem vitatunk,
Hisz mi csak Japán szócsövei vagyunk.
Harmónia, zöld tea, némi bonszáj:
Nem zavar a képbe holmi rossz máj.

https://suno.com/s/IsPYFc8540WObqRh

Lojalitással kevert nulla szellemi munka = NER

Nem jól öregedett ez a történet a benne szereplők számára - azóta kiderült, hogy talán lesz következménye annak a féktelen pénzszórásnak, melynek révén nulla szellemi munkával, de annál nagyobb lojalitással 7,5 millió magyar adóforintot kapott (!!) egyenesen saját zsebbe az alábbi két, láthatóan erősen intelligens - és az MNB-s pályázatukban természetesen anonim - gerinctelen NERzselé-lény az MNB-től és annak alapítványától. Ebből az egyik amorf figurát a NER most az Ószakai Expón exponáltatja, és kínálja fel neki a lehetőséget, hogy ideológiailag-szellemileg megfelelően kontraszelektált közönség előtt szopja fel önnön magát - hja, természetesen a mi pénzünkből. És ha már fellépésről van szó: tényleg jöhetne már a függöny ezekre és csatolt részeikre, für alle felle.

A NER ószakai lamellakastélyának ideológiai alapköve

Nna, mi volt vajon a NER ószakai lamella-kazalkastélyának ideológiai alapkoncepciója, na mi? Háppersze, hogy a zártosztályos turanizmus agyf#sz köbre emelt verziója, a japán-magyar rokonság 'elmélete'! Hallga csak alant az érdekesszemüveges építész csávóval készült interjú első három percét!

Forrás:
https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=XcN15lr7NDA&pp=ygUOT3N6YWtha SBtYWd5YXI%3D&fbclid=IwY2xjawOuU7JleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAy MjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe4XqN4xPSgjexuO8T420zUc7eaCeBkBj_OP15Ug_I-I81 wl5kcX4WeB4pOow_aem_xokGdBT-o5niFhoKRZbFnA

A kozmokémikus úr fotelantropológuskodik

A kozmokémikus* 😊 (elvileg egyetemi tanár, bár az előadás tartalma alapján sztem lélekben még mindig egy közepes középiskolai földrajztanár) Gucsik Arnold (gúnynevén: AinuPaszuly) úr újra jelentkezik nemzetünk ködös éterében, immáron két új, amolyan fantasztikus-tudományos szakma, az ainumagyar kozmofotelnyelvészet és az ainumagyar kozmofoteletnográfia határterületéről, az általa feltalált nagyainumagyar kozmo-etnogrammato-baromság, vagy elegánsabban: nagyainumagyar kozmoetnoidotizmus szakértőjeként. Tán nem véletlen, hogy egy vargagézás (áltudományos ősmagyarszakértős) oldalon osztják a csóka előadását. Forrás: https://www.youtube.com/watch?v=8vCD-l8ruEU&t=71s

A NER luxusburkában élő nagykövetnő nyilatkozik

A NER luxusburkában élő japán nagykövetnő nyilatkozik egyenesen a NER-nek. "Magyarország egy olyan ország, ami tele van bájjal." Ja. Tele. A valóság meg, well, lássuk csak a japán vonatkozásokat először: nemrég meggyilkolt japán nő végtelenül szomorú esete az ötkerben (és az eset felháborító 'lekezelése' a hatóságok által), egy japán világjáró motorjának ellopása Pesten még évekkel ezelőtt, magyar-japán észkombájn politikusaink (az élen Song Simonnal -Fidesz-, de Miyazaki Jun -DK- volt sci-fi újságíró se épp egy intellektuális csillagszóró). Aztán jön még egy tál feketeleves: milliárdos lopások, a NER és a Nemzeti Népfront-jellegű álellenzék, úgy ahogy van, vissza, és keresztbe-kasul: ezek mind-mind bájos, édes kis dédelgetni- és szeretgetnivalóságok? Talán le kellene tenni a drága porcelán teáscsészét a Japánból importált kézműves lakktálcácskára, fel kék emelni a kis nagyköveti popócskát, amit körbeölel a legfinomabb ˌəʊt kʊˈtjʊə francia szatén, és tán ki kék szakadni kicsit a finom szappan- és mahagóni-illatú rezidenciáról a valóságszagú nagy magyar valóságba is, elsősorban pedig nem a nagykövetségi Mercedesszel kéne utazni, és sőtpláne nem a NER és saját Népfrontjának semmirekellő, haszontalan és hótbuta hoppmestereinek

száj- és lábszagú körében kéne tartózkodni folyton-folyvást... Ami itt 'bájos', az leginkább a nagykövetnő udvarias naivsága és végtelen episztemológiai vaksága.

Az első baromi jó haiku

Az első baromi jó magyar haiku, ami még vicces is! Ez tényleg zseniális, Judith Storm sírva könyörögne a receptért. “Metrón olvasom: Száraz Tüzi-vezeték. Messziről jöhet...” Hunyadvári Szilvia, az Astoria metrómegállón található egyik tűzvédelmi felirat megtekintésekor

Szarból fröccsöntött NER-vár, ami elvileg egy egyetem

Hogyan is működik egy egyetemnek látszó, szarból fröccsöntött amorf NER-kifizetőfészek ma Magyarországon? Megjelent nemzetünk drága (szó szerént, az adófizetőknek legalábbis nagyon is) röfiegyetemének (Károli Gáspár Református Egyetem) legújabb röfiböffenete. Vót egy nemmagyar szerző a komplett hülyék és szellemi féllábúak Q1-es szintű röfizsurnáljában (ún. Orpheus Noster), aki szerette vón’ (ahogy ő azt megszokta Gmündelbündenben - nemmagyarországon) egy kicsit

pontosítani, amit kibüffentett a röfi humántudományi kapuőrök recskalapjába. Mit csinált erre a zsurnál főokos szőke főszerkesztője, Frazer-Imregh Maúnika? Nem kitörölte a szerző által törölni kívánt részt, hanem kifehérítette. Namost, ilyen esetben a szöveg nem 'tűnik el' (sőt, rosszabb, ott marad a helye is, ami igencsak látványos), de kereshető és kopipésztelhető, azaz bárki megismerheti, hogy mit nem is akart közölni herr Oberstrumführer kutató úr... Frazer-Imregh Maúnika, a főcerk azonban ilyenekhez (akárcsak a humántudományokhoz) nem ért. Lássa a világ, hogyan is oldotta meg ez a zseniálisan középszar bagázs a kérést: esztétikailag, technikailag, szakmailag a lehető legszarabbul: ímhol, lsd alant.

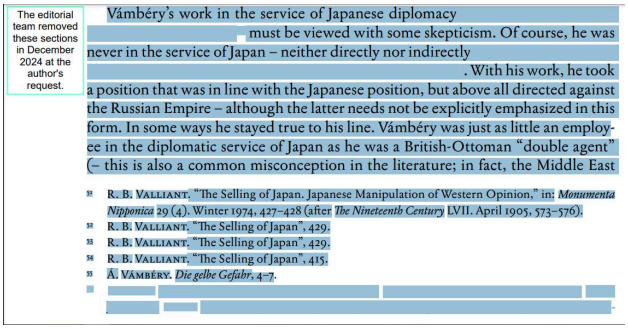
The editorial team removed these sections in December 2024 at the author's request.

Vámbéry's work in the service of Japanese diplomacy must be viewed with some skepticism. Of course, he was never in the service of Japan – neither directly nor indirectly . With his work, he took a position that was in line with the Japanese position, but above all directed against the Russian Empire – although the latter needs not be explicitly emphasized in this form. In some ways he stayed true to his line. Vámbéry was just as little an employee in the diplomatic service of Japan as he was a British-Ottoman "double agent" (– this is also a common misconception in the literature; in fact, the Middle East

» R. B. Valliant, "The Selling of Japan. Japanese Manipulation of Western Opinion," in: *Monumenta Nipponica* 29 (4). Winter 1974, 427–428 (after *The Nineteenth Century* LVII. April 1905, 573–576).
» R. B. Valliant, "The Selling of Japan", 429.
» R. B. Valliant, "The Selling of Japan", 429.
» R. B. Valliant, "The Selling of Japan", 415.
» Á. Vámbéry. *Die gelbe Gefahr*, 4–7.

Szervilisség, félperiféria - de azért a japánok nem érnek minket utol!

Ez annyira szép, amikor wannabe nyugatiként, szellemileg sehol nem levő, ám pukkanásig felfújt egóval rendelkező, szervilis NER-esként) interjúvolgatjuk ennen magunkat, hogy: "figyuzzá mán, há' ezek a japcsik, ezek azé' nem igazánd tudnak minket NYUGATIAKAT utólérni, mi, idesöcséjm?" Ez a szerencsétlen szervilis Batta azért rendkívül intelligens egy ember lehet... Mindezt egy japánokkal közös koncert csúcspontján. Facebook poszt Kardos Andrástól:

András Kardos “No igen, a Zene Háza. Nem kezdem újra a vitát, bár a Néprajzi Múzeum mint szánkópálya , hát mit mondjak. De ez most mindegy. Hanem: Zene Háza japán-magyar közös fesztivál, fellépők magyarok, japánok vegyesen. Bartók, Schubert, zongora, klarinét, hegedű, minden remek. Az elején Batta András igazgató bevezetője, melyben valamilyen homályos japán-magyar közös eredetről beszél, hát izé. Ámde az utolsó rész előtt (Mendelssohn) előtt Batta újra föllibben a színpadra, és Várdai Istvánnal, a remek csellistával előbeszélget. Batta kérdése: "Szerinted a Veled föllépő japánok elérték már a nyugati kultúra színvonalát, vagy azért még nem értenek annyira minket?" Várdai azt se tudja melyik lábára álljon, majd azt mondja, hogy ő nagyon tiszteli a japán művészeket, meg még mond valamit a japánok tisztaságáról és a rendjükről. Majd jön a trió, két ázsiai, egy tajvani zongorista, egy japán hegedűs és ugye Várdai. Zseniálisak. És nekem közben végig azon jár az eszem, hogy a Zene Házának igazgatója, mellesleg a jelenlévő japán nagykövet füle hallatára, valóban komolyan gondolja e amit mondott, és akkor az a szörnyű, vagy megbolondult, hogy provokálja a

japánokat. Akkor meg az. És akkor egy rossz szót sem szóltam a Városligetben egyre jobban terjeszkedő birodalmi építészetről, sem arról, hogy az üvegfalon át látható fákról meg az jutott eszembe, hogy milliárdjaink vannak építészeti kuriózumokra a Ligetben, de a tanárokat meg fenyegetjük, ha a jogos jussukat követelik. Csakis a Batta kérdésében benne levő felsőbbrendűségi érzetről beszélek. Meg ugye a fajnemkeveredésünkről. Minden együttérzésem a remek japán művészeké, és szegény nagyköveté."

Két Magyarországon világhírű főmegmondómunkatárs

Létezik kishazánkban legalább kettő (minimum), Magyarországon világhírű, és hetente a magyar médiákokban szereplő főfőmegmondószakértő, kik kutatói státuszukkal, az akadémikus etikával súlyosan szembemenő, faktualitást nélkülöző kijelentéseket tesznek, és ezekért senki nem vonja őket felelősségre, sőt, tovább szerepelnek. Folyton ki-kidugdossák okos buksijukat a magyar médiákok (és a NER) ánuszrózsájából, hogy ún. gondolatokat formázzanak képlékeny és összevissza hajlítgatott valóságértelmezésekből. Ha létezne még Magyarországon NER-től független egyetem és kutatóintézet / thinktank (hjakérem, a Pázmány és a NKE meg a KKI esetén, meg ahol még e két nagyonképzett és nagyonnagyszakember professzor hatványozottan kereszt-többszörözött alkalmazásban van, ez nem igaz), annak objektív etikai vizsgálatán egyikőjük kijelentése sem menne át komoly következmények nélkül. Csak hát egyrészt gerincük és "szakmaiságuk" már rég a NER-é másrészt ott van még a rengeteg, iszonyat intelligencia-deficites, idoljaikat orgazmikusan imádó egyetemista diák simp meg simpette, akik közösen, amolyan 21. századi amazonokként védik meg őket, bármely kritika esetén, úgyhogy alanyaink egy sűrű, fing-, és lábszagú védőburokban élhetik le nyugodtan a hátralevő éveiket, míg kompletten meg nem hülyülnek és míg fullba nem tolják a párhuzamos valóságnarratívákat (ez egy folyamat mondjuk, ami már láthatóan elkezdődött náluk). Senki az égadta világon meg nem kérdezi őket, hogy hékások, hát hol a lófüttyben hagytátok a szakmai etikátokat? Nagyon furán egybecsengő kormányközeli friss retorikákkal találkozgatok újabban, melyek bizonyos fejlett országok jelen helyzetére ragasztgatják az "amerikaiak által megszállt" bélyeget.

Források:

Salát Gergely 2023 Nov: "...Japán tulajdonképpen egy megszállt ország..." cím: "Amerikai megszállás alatt van Japán?" https://www.youtube.com/watch?v=FGhrGqCvYbU

Prőhle Gergely 2024 feb: "Az előadó azzal indított, hogy sokan figyelmen kívül hagyják azt, hogy Németország 80 éve az amerikaiak által megszállt ország" http://jaszitarsasag.hu/?p=1246

Japanista tücskök és bogarak

avagy: a japán-magyar újturanista rokonságról, rokonság halványan pislákoló fényére gyűlő magyar csodabogarakról és a rokonság fényterápiájának forintosított eredményéről

Körülbelül 20 éve gyűjtöm a magyar és japán közéletben és sajtóban megjelenő, általam csak *jellegzetesen magyar japanofil/hungarofil okkultista újorientalizmusnak* (neo-turanizmusnak) nevezett megnyilvánulásokat, melyeket mindenféle közéleti csodabogár ejtett el itt-ott közéleti jártában-keltében. A gyűjtést körülbelül olyan elánnal végeztem, ahogyan Vujity Tvrtko gyűjtötte egy időben az értelmetlenebbnél értelmetlenebb bulvárhíreket ("*Marsi Anikó új ülőgarnitúrát vett*", stb…). És bevallom, e tevékenység meglehetősen gyümölcsözőnek bizonyult, hiszen az évek során díjnyertes példányokkal teli vitrinem lett (egész Európában nincsen ilyen szintű vitrin!), köszönhetően a modernkori Magyarország szellemi nagyjainak és kicsinyeinek; azoknak legalábbis, akik bármilyen formában megemlítették a japán-magyar rokonságot.

A "népi japanológia" kolosszális szarvasbogarai

Kezdjük a sort a japán-magyar rokonság szinte legfrappánsabb genetikai magyarázatával előálló néhai Grespik Lászlóval (aki talán nem is saját kútfőből dolgozhatott, mert egy Kovács András nevű "táltostanárra" is hivatkozott az alábbi szöveget is tartalmazó bekezdésben):

> Az emberi faj DNS-ének adott hosszegységen 2–3 csavarodása van, míg a magyarnak (és a japánnak, akikkel távoli rokonok vagyunk) 9, ami megegyező a Szíriuszról a Földre jövő fény megcsavarodási számával. Ebből is származik a magyar elme, lélek, szellem kivételes volta, kozmikus származása… Az Orion csillagképből való származásunk misztériumára utal többek közt a három gizai nagy piramis és a Pilisben bizonyos helyek pozíciója, léte is.

Dr. GrespikLászló: A finnugor-elmélet hazudik, Werbõczy István nem

Itt van még a sor elején a - történetesen nem brit, hanem - japán tudósokra hivatkozó Matolcsy György is.

> Mi büszkék vagyunk, hogy Ázsiából jöttünk. Kisgyermekeink fenekén 100-ból 30 esetben hat hétig kis, piros pont van, mint a japán kisgyermekek fenekén.

https://www.origo.hu/gazdasag/20121116-matolcsy-gyorgy-kisgyermekeink-feneken-kis-piros-pont-van-buszkek-vagyunk.html

Tőle nem sokkal lemaradva következik Navracsics Tibor a következő kijelentésével:

> A magyarokban van egy általános szimpátia a japánok iránt, ez részben abból adódik, hogy vannak genetikai hasonlóságok a két nép között.

https://mandiner.hu/cikk/20210223_japan_magyarorszag_fujisaki_navracsics?fbclid=IwAR2plHbbv1pFeTUnFBldJQ2y7A6CAIoGyqvtlb-CC_9nYmIW68rr0ZNxfxY

Természetesen Orbán Viktor sem maradhat ki, aki a Magyar Zene Háza megnyitóján beszélt a rokonságról. Lévén az épületet egy japán sztárépítész tervezte, a japánokkal kapcsolatos magyar viszonyulásról is elmélkedett pár mondatban a miniszterelnök:

> Miért van az, hogy egy japán elme alkotta térben mi, magyarok jól érezhetjük magunkat? Talán azért, mert a két nép, a két szellem, a japán és a magyar géniusz közötti távolság mégsem olyan nagy, mint a földrajz alapján gondolnánk. (...) Emlékezzünk csak az 1930-as évek rokonságkutató tudományos erőfeszítéseire!

https://hang.hu/publicisztika/orban-viktor-es-a-japan-magyar-rokonsag-136422

Némileg kilóg a sorból néhai Nemeshegyi Péter jezsuita atya, akit valamiért szintén megérintett a rokonságelmélet, legalábbis annak a két mondatnak az erejéig, amit egy japántól hallott. Ez talán az egyik legszomorúbb találat, és a legjobb példája annak, hogy még nagyon okos embereket is megkörnyékezhet bármilyen délibábos elméletnek akár egy gyenge fuvallata is.

> ... a magyarok is előreteszik a vezetéknevet, és utána a keresztnevet. És mi, japánok is így csináljuk, tehát valami rokonság kell, hogy legyen a két nép, a két nyelv között.

https://www.youtube.com/watch?v=COZoRpW1ftk&feature=emb_title

"Minket magyarokat és Önöket Japánokat több dolog köt össze, mint amire gondolunk. Van egy teória, vagy inkább legenda, ami azt mondja, hogy népeink az őseink által rokonok."
(2022, Orbán Balázs CPAC Tokyo)
https://www.youtube.com/watch?v=HiW6i7Phzys&t=154s

Tapogatósbogárfélék az újturanizmus és a megélhetés keresztútján

A hazai médiában is látszódó japanológus guruk némelyike már óvatosabban, árnyaltabban fogalmaz; és ez japanológusként kicsit megijeszt, mert nem tudom eldönteni, hogy akkor most ők is hisznek a japán-magyar rokonság misztikumában, vagy inkább csak amolyan megélhetési rokonsághívők, akik a japán és magyarországi "magasabb" kapcsolati tőkéjükből csepegő édes manna hosszútávú szürcsölésében bíznak, és ezért hintenek el az őket anyagilag eltartóknak alapvetően tetsző kétértelmű kijelentéseket nyilvános fellépéseik alkalmával? (Külön bölcsész-pont jár a nem a helyzethez illő, ámde annál lírikusabb "rejtkezik" szó élőbeszédben, 2017-ben való használatáért.)

> Nos babona ide, vagy babona oda, mind a mai napig tanúi vagyunk annak, hogy a magyar-japán kapcsolattörténet alakulásához sokszor pozitív, azaz érdemi módon járult hozzá az a különféle, rendszerváltásokon és rezsimeken átívelő személyi kontinuitás, ami mind magyar, mind japán részről tetten érhető, és amelynek hátterében nem egyszer egyfajta nehezen megfogható és megfogalmazható szimpátia *rejtkezik*.

Wintermantel Péter: Nippon – Babona című könyve bemutatóján Hidasi Judit japanológus
https://www.youtube.com/watch?v=76H2NrgsMyQ

Futóbogárfélék a japán-magyar rokonság meséjének Futrinka utcájában

P. (=Peking!) Szabó József sinológus (!!). A leggyönyőrűbb példány a gyűjteményben, no comment.

> Mózesnek két fia volt: az egyik japán, a másik magyar. Mindenesetre a magyarokat rokoni szívélyességgel fogadják a japánok.

https://esztergomieletkepek.blog.hu/2014/03/14/magyar-hun_rokonsag_keleten_tavol-kelet_kozelrol_p_szabo_jozsef_eloadasa

Ganajtúró galacsinbogarak gondolat-golyóbisai

A nagyágyúk után pedig nézzük meg a Facebook fotel-, és turbómagyarjainak, a japán-magyar rokonság szürke eminenciás hívőinek tanítani valóan szép ívű, feketeöves huszárvágásait:

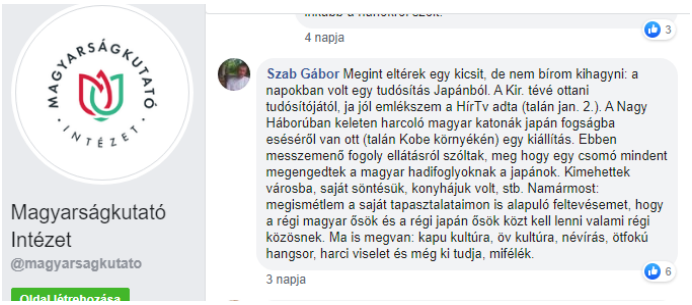

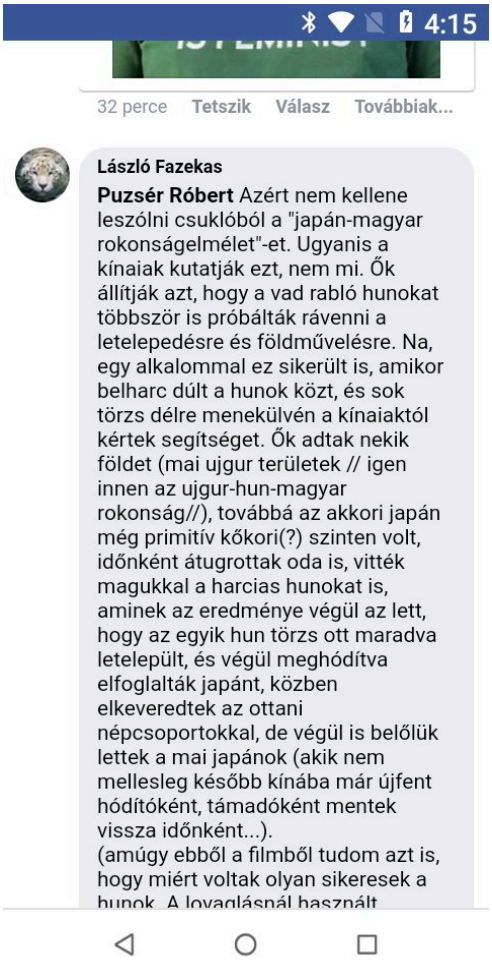

István Császár
1 day ago

Mitől "magyar" a japán nyelv?

Persze csak érintőlegesen az, ahogy Kazár Lajos is írta (http://www.magtudin.org/Kazar%20Lajos.%201%20resz.pdf).

Hozzáértés nélkül, de kb. 1000 órányi japán történelmi film (legtöbbje az NHK - japán állami TV által készített) megnézése után írom ezt. Feltehetőleg (NHK) modern szavakat, szófordulatokat azért nem tartalmaznak ezek a sorozatok.

1. Magánhangzók - feltehetőleg angolok által készített japán nyelvtan alapján csak 5 magánhangzót különböztetnek meg (a, e, o, i, u) a japán nyelvben, ami vicces, mert az á, é, ó, í és az ü, ű hang is jelen van a japán nyelvben, méghozzá szinte teljesen úgy, mint a magyarban - csak hát az angol ezzel nem tud mit kezdeni. A japánok is a kínai írás módosítására kényszerültek pont emiatt, akárcsak a koreaiak - és mint ahogy mi a latin ábécét bővítettük.

2. Amiről Kazár Lajos ír, többek közt japán források alapján, hogy volt egy lovas kultúrát hordozó nép Japánban, amely feltehetőleg tunguz eredetű volt - az kétségkívül az "emishi" népcsoport, amely Kyoto és a nagy sziget északkeleti része közt élt. Pontosan olyan lovasstratégiát alkalmaztak iu. 700 körül a gyalogos japán császári hadak ellen, mint mondjuk a magyar honfoglalók a kalandozások korában.

3. Amiről Munkácsi Bernát is írt, hogy a sumérban és a mandzsu tunguzban is jelen vannak a kettőzött szavak, az a japán nyelvben is megtalálható: "mina-mina", "mada-mada".

4. - visszatérve a "mina" szóra, mindenki/összes/minden értelemben használják, a magyarban is kettőzhető (minden, de minden idetartozik)
- "mízü/ű" - víz
- "áncsá" - ángy, pontosan azzal a jelentéssel, mint a magyarban: férfirokon/férfitestvér felesége
- "mimi" - fül (Mit mondtál, nem hallom? Mi? Mi?)

5. Mint látszik, nem sok szóra figyeltem fel. Nyilván a "tennó" - császár, "tengokü" - menny szócsoportban levő "ten" erős tartalmi egyezést mutat a Tengrivel, illetve a tengrizmussal. Ez alátámaszthatja azt, amire nemcsak Kazár Lajos utal: The Horse-rider Theory in Ancient Japan - https://www.ancient.eu/article/1105/the-horse-rider-theory-in-ancient-japan/

6.
- Ó ! Ó-vár, ó-bor. Az "ó" így előragként régit, és értékeset jelöl egyszerre. Utóbbira egyértelműen az "ócska" szavunk utal - ami nem a "régi"-t fosztja a "ka" képzővel (sőt azt a jelentését megtartja), hanem az "ó" előtagnak az "értékes"-re utaló jelentését.

- A japán nyelvben ugyanaz, régi és értékes: például az "ó-gosho" az előző, visszavonult sógun címe. Az "ó-rüdo" arany jelentésű.

Befejezve ezt a laikus eszmefuttatást, a beszélt japán nyelv alapján furcsa kettőséget érzékelek. Van ami teljesen más a japán nyelvben, például a közvetlen rokonságra utaló szavak (az "áncsá" már a távolabbi rokonsági fokra utal, amely kapcsolatok jelölésében a tunguz, és a magyar nyelv is bőségesen fejlett), míg például az "ó" előrag megléte egészen meglepett, akárcsak a "mízü/ű".

Like • 1

アルベケル アンドラーシ
< 1 min ago

Erősen ajánlom a japán nyelvi illetve japanisztikai stúdiumok (modern és klasszikus nyelv + nyelvjárások, nyelvtörténet, filológia stb) elkezdését, mert ez sajnos valóban laikus eszmefuttatás. 残念です。

Ez különösen szomorú: "Az "ó-rüdo" arany jelentésű".

Az "arany " japánul kin 金, ami kínai jövevényszó. A fenti "ó-rüdo" valószínűleg az angol eredetű [górudo]ゴールド félrehallása.

1 hr ago

Sze-ma Csien szerint a kínai Xia dinasztia hun volt. A hieroglifikus emlékeik alapján a hunok magyarul beszéltek. Ez megmagyarázza a kínai és magyar kultúra sok közös pontját. Például legalább 50 közös jelünk van. Az Amur mellékéről ismert az Isten szó előfordulása is egy teljes magyar mondat közepén. Ezekből következően a kínai-japán tenno a hun-magyar ten "isten" leszármazottja.
A japán kultúrában is találhatók magyar vonatkozások.

Japán jomon edény magyar hieroglifákkal írt mondatai
https://vargagezairastortenesz.blogspot.com/2020/07/japa
jomon-edeny-magyar-hieroglifakkal.html

Like

アルベケル アンドラーシ

< 1 min ago

"Ezekből következően a kínai-japán tenno a hun-magyar ten "isten" leszármazottja"

Erre mondják, hogy 豚に真珠, de még egyszer leírom, remélve, hogy mindenki ért itt magyarul: az a nyomorult [tennó] egy sino-japán szó középkor utáni olvasata ([tenwau]⇒[tennó]), ráadásul egy rahedli címet használtak a császárok, és még egyszer hangsúlyozom, hogy biztos nagyon jó érzés csudálatos felfedezéseket közreadni, de jelen esetben nem lehet megúszni a japanisztikai stb tanulmányokat, mert egyébként hülyének fogják nézni az embert. (És most lehet elővenni a libsikomcsielvtársemtéá kártyát). 以上 (#ﾟДﾟ)

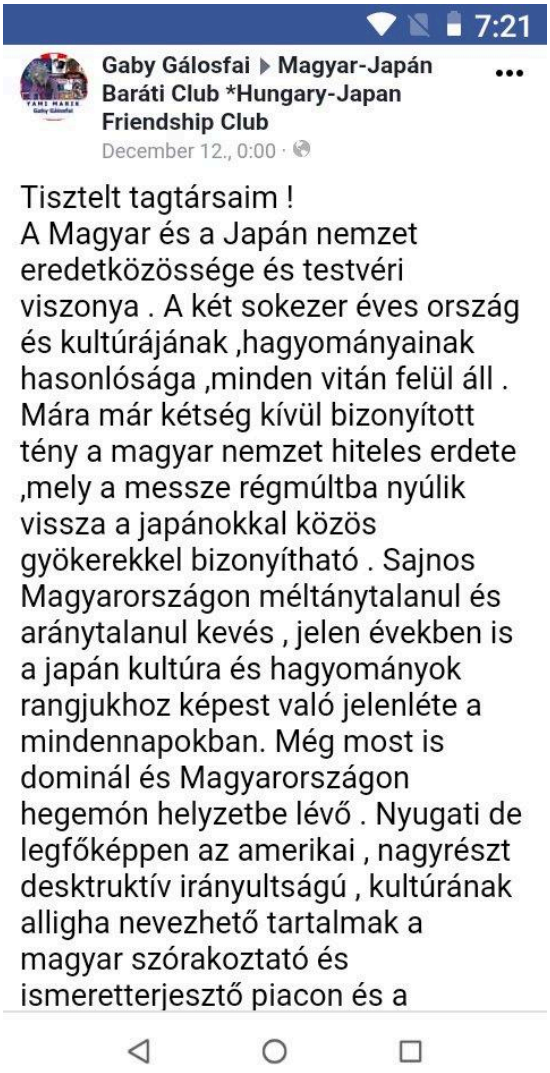
7:21
Gaby Gálosfai ▸ Magyar-Japán Baráti Club *Hungary-Japan Friendship Club
December 12., 0:00 ·
Tisztelt tagtársaim !
A Magyar és a Japán nemzet eredetközössége és testvéri viszonya . A két sokezer éves ország és kultúrájának ,hagyományainak hasonlósága ,minden vitán felül áll . Mára már kétség kívül bizonyított tény a magyar nemzet hiteles erdete ,mely a messze régmúltba nyúlik vissza a japánokkal közös gyökerekkel bizonyítható . Sajnos Magyarországon méltánytalanul és aránytalanul kevés , jelen években is a japán kultúra és hagyományok rangjukhoz képest való jelenléte a mindennapokban. Még most is dominál és Magyarországon hegemón helyzetbe lévő . Nyugati de legfőképpen az amerikai , nagyrészt desktruktív irányultságú , kultúrának alligha nevezhető tartalmak a magyar szórakoztató és ismeretterjesztő piacon és a

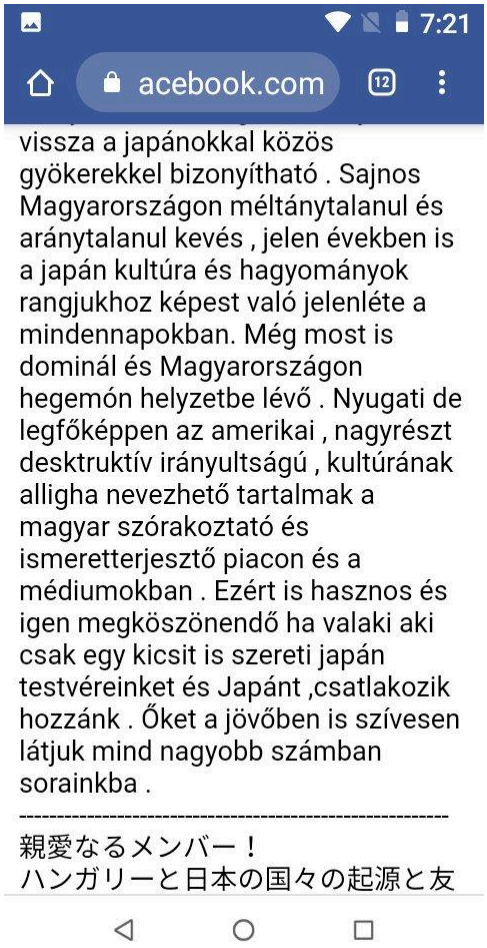

A “Japánelőadás-veterán”, aki 2005 óta ugyanabban a pólóban, ugyanazt a baromságot mondja mindig Japánról (2005-ben a Japán Alapítvány ösztöndíjával Japánban töltött két hetet), nem más, mint Gruber László földrajztanár : "A japánok hiszik, hogy rokonok vagyunk"
Forrás:
https://www.infokiskunfelegyhaza.hu/hirek/olvas/a-japanok-hiszik-hogy-rokonok-vagyunk-2015-09-18-151308

Megmondták már 1932-ben is: aki a japán atyafiság ellen dolgozik, vagy azzal nem törődik, az konkrétan a haza ellen vétkezik. (Hargitaváralja, 1932, IV. évf. 2. szám)

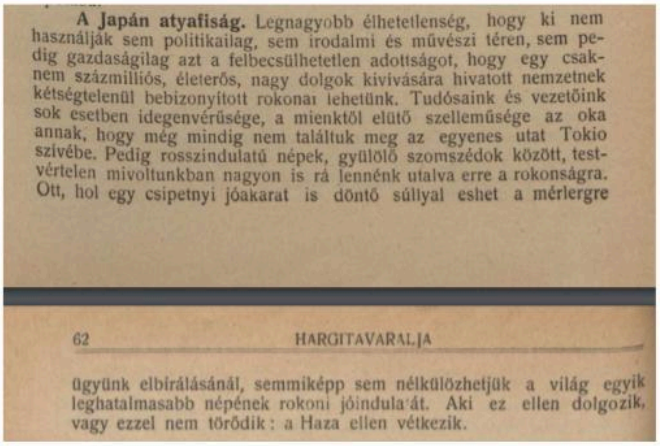

A Japán atyafiság. Legnagyobb élhetetlenség, hogy ki nem használják sem politikailag, sem irodalmi és művészi téren, sem pedig gazdaságilag azt a felbecsülhetetlen adottságot, hogy egy csaknem százmilliós, életerős, nagy dolgok kivívására hivatott nemzetnek kétségtelenül bebizonyított rokonai lehetünk. Tudósaink és vezetőink sok esetben idegenvérűsége, a mienktől elütő szelleműsége az oka annak, hogy még mindig nem találtuk meg az egyenes utat Tokio szívébe. Pedig rosszindulatú népek, gyülölő szomszédok között, testvértelen mivoltunkban nagyon is rá lennénk utalva erre a rokonságra. Ott, hol egy csipetnyi jóakarat is döntő súllyal eshet a mérlergre

62 HARGITAVARALJA

ügyünk elbirálásánál, semmiképp sem nélkülözhetjük a világ egyik leghatalmasabb népének rokoni jóindulatát. Aki ez ellen dolgozik, vagy ezzel nem törődik: a Haza ellen vétkezik.

Ahogy a fentiekből is látszik, egynehány fotelnyelvészkedő esetében egy, a témához (nyelvészet) valóban is értő japanológus nyelvész, Albeker András próbálta meg helyretenni a kizökkent értelmezéseket - az utólagos jelek szerint sajnos kevés sikerrel.

A szürke eminenciások közül toronymagasan kitűnik egy olyan ember, aki nem csak papol az elméletről, és száz éve aszalódó pszeudotudományos elméleteket húz elő nem létező szaktekintélyekre hivatkozva, de ennen maga is aktívan tesz azért, hogy alapjaiban megreformálja az avíttas magyar-japán rokonságot, mégpedig azáltal, hogy kitalál egy új harcművészetet, melyet "*Turán-Jitsu*"-nak nevez el, s ezzel a lendülettel ki is nevezi magát ezen új harcművészeti ág egyetlen élő nagymesterévé. Az új harcművészeti ág megalkotásával kapcsolatos nagymesteri magyarázat velős és meggyőző:

> Japán és magyar közös vonatkozásban egyetlen pontot tudtam felhozni a genetikai rokonságon kívül: hogy mindkét nép a turáni népcsoporthoz tartozik.

http://turanjitsu.blogspot.com/

Lomha, szellemileg renyhe díszbogárfélék mászkálnak a nagy fehér rassz-tál szélén, miközben öltönybe, kiskosztümbe bújt nehézröptű cserebogarak reppennek fel a felkelő nap fényében

Egyeseknek talán meglepő lehet, de maguk a tokiói magyar nagykövetség diplomatái is bőszen és nyíltan terjesztik a japán-magyar rokonság elméletét, természetesen hol máshol, mint a japán médiában, természetesen japánul.

Hogy ettől több Suzuki termelődik majd Magyarországon? Vagy pont emiatt majd több japán startup telepszik Budapestre? Több TeqBall klub tűnik fel Japán-szerte? Esetleg csakis emiatt fog megsokszorozódni majd a magyar mangalica-, és mézkivitelünk Japánba? Több japán turista özönli majd el a budai várat? Attól tartok, hogy nem; a nagykövetség ennek ellenére rendületlenül próbálkozik a japánok okkultista-misztikus szuggerálásával, s ehhez a legmegfelelőbbnek a japán-magyar rokonság mantrázását találták, ami érdekes unortodox hungarikum a soft-power diplomáciában. Hogy ez a taktika/stratégia(?) vajon mennyire gyümölcsöző gazdaságilag, arról egy kicsit később.

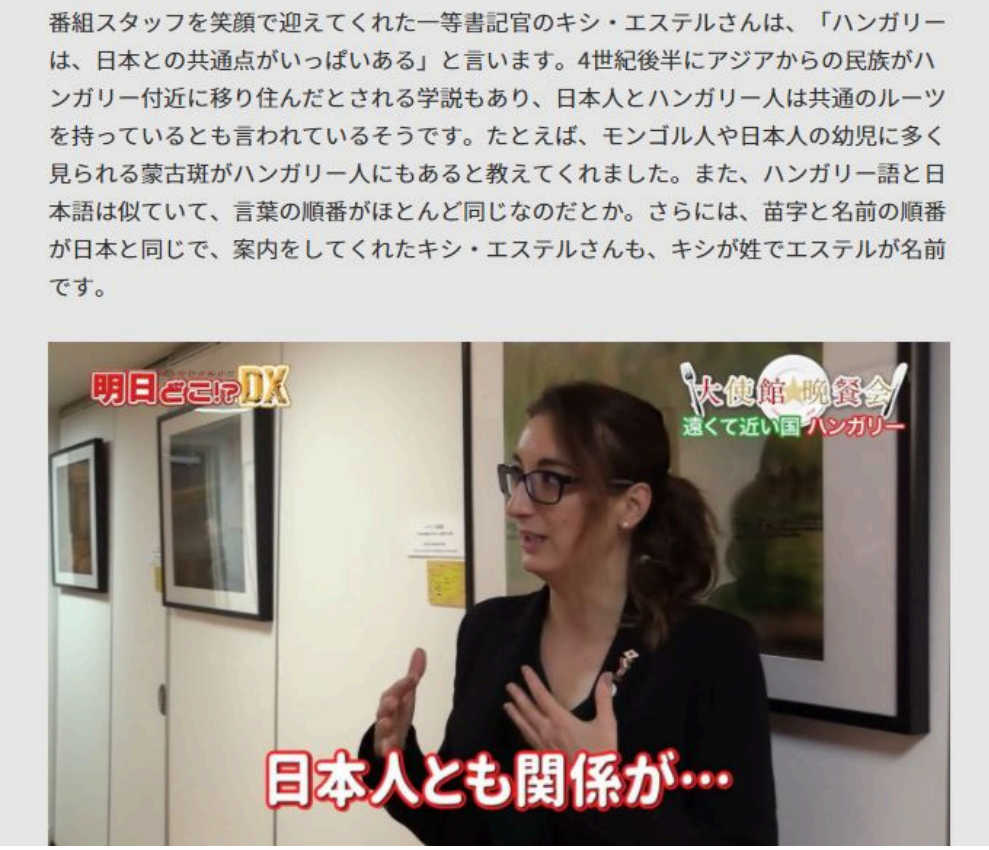

A rokonság-vonatra - némi magyar nagyköveti segédlettel - természetesen felszálltak a hivatalos japán miniszterelnöki kabinet oldalain is.

ハンガリー人のルーツは、アジアにあり、言語も欧州では唯一名字と名前の順番が日本と同じで、...私たちは似た者同士であります。ハンガリーが伝統的な親日国である
https://www.kantei.go.jp/jp/98_abe/actions/201912/06hungry.html

A Japánt természetesen “nagyon szerető” magyar nagykövet is kiveszi ebből a mozgalomból a saját részét.

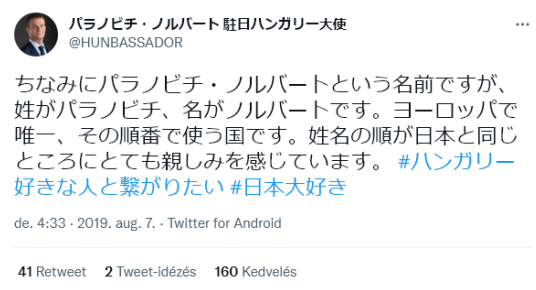

A sorból nem maradhat ki egy utánozhatatlan sztárinterjú egy Budapesten élő japán nagykövetségi titkárral, aki a következőképpen feszengett egy alkalommal magyarul a köztévé kamerája előtt:

> Riporter: - "Minek köszönhető, hogy ilyen hosszú ideje van diplomáciai kapcsolat Japán és Magyarország között Ön szerint?"
>
> A kérdésre az egzotikus japán követségi titkár – lesz, ami lesz alapon – nekidurálja magát a válasznak magyarul:
>
> Takamizu Hidero: - "Hát ez szerintem – hát, hogy is mondjam – a magyarok és a japánok között jó, szimpatikus érzelmek vannak. Például – nem például – hanem azt mondják, hogy a magyarok az a Keletiből származik, azér’ Japán is egy keleti ország nevek, azér'.... – hogy is mondjam – az a... olyan szimpatizálnak egymással.”
>
> Riporter: - "Tehát Ön érzi ezt a rokonságot? Hogy van egy hasonló mentalitás a japánok és a magyarok között?" – lendíti tovább a segítőkész magyar riporter az igazán egzotikus japáni titkárt.
>
> Takamizu Hidero: - "Így van, szerintem az a... olyan hasonló mentalitás van köztünk, azért hát, nagyon magyaroknak szereti a japán kultúra, japánok szeretik a magyar kultúra, amit a japán... magyar zenét például...." – hangzik a megkönnyebbült válasz.

Takamizu Hidero-t nemsokára minden bizonnyal ki fogják nevezni a *Nagyon Magyarok* Világtalálkozójának Anyanyelvi Bizottságában is *tiszteletbeli nagyon magyar* titkárrá.

Forrás:
https://www.facebook.com/m5tvcsatorna/videos/249063276000901/

Egyéb lárvakori paraziták

“A japánok a magyarokat rokon népnek tartják, és a közös történelmi kapcsolódások miatt is általában szimpatizálnak a magyarokkal.” https://tokio.mfa.gov.hu/page/hasznos-informaciok-a-japanba-toertenoe-utazashoz

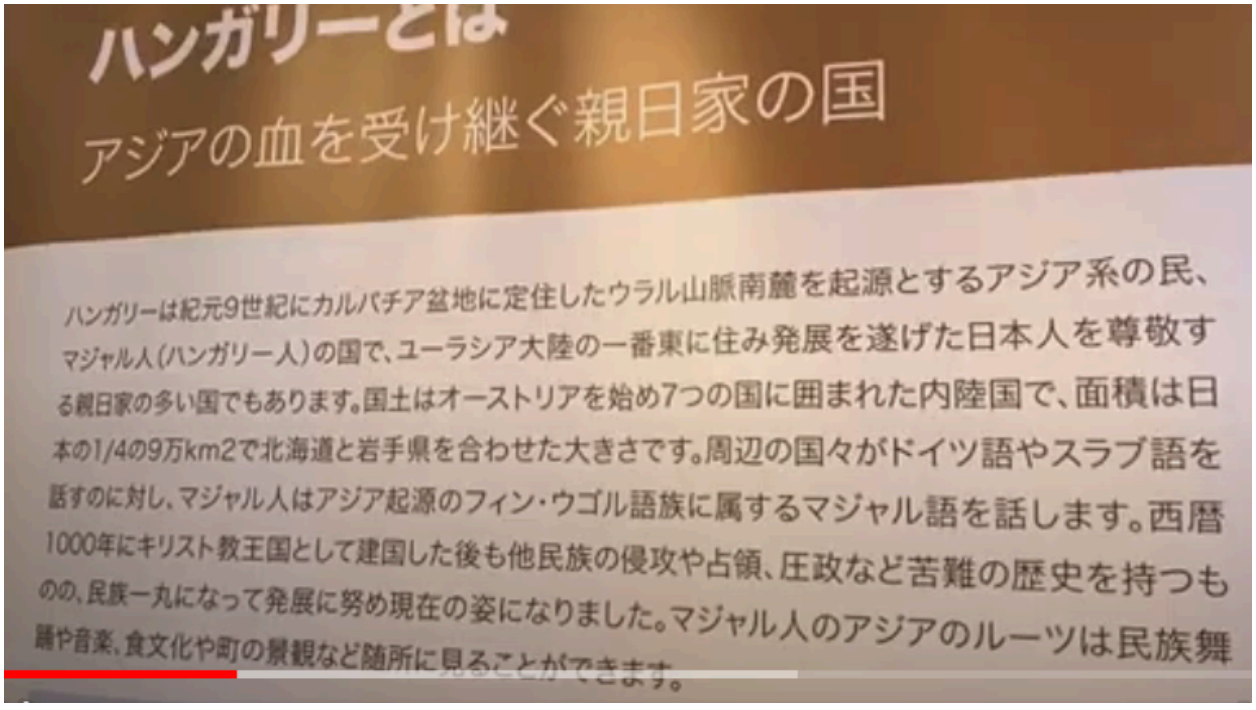

Tóth-Vásárhelyi Réka kokeshi kiállításán a szöveg. 2020, Tokió

"van őstörténeti összetartozástudat, amit hajlamosak nem elfelejteni Japánban is" Szabó Dávid külpolitikai szakértő

https://mediaklikk.hu/kulfold/video/2019/12/06/150-evesek-a-japan-magyar-diplomaciai-kapcsolatok/

A Magyarságkutató Intézet sáskája

Mindezek után nem kicsit meglepő Gulyás Lászlónak, a Magyarságkutató Intézet tudományos tanácsadójának egy rasszista megjegyzése, ami vélhetően jól összezavarta a japán-magyar rokonsághívőket és japanofilokat - már ha egyáltalán eljutott hozzájuk a kijelentés - , t.i.: hogy akkor most valójában ki kivel van, hát eddig nem rokonok voltunk a japánokkal?

> … a japán izolációs viselkedés belterjes szaporodást idézett elő, és ez degeneráltakká változtatta az ott lakókat, ami a kreativitásban is megnyilvánul.

https://index.hu/kulfold/2021/04/07/szegedi-egyetem-rasszizmus-gulyas-laszlo/

És rajzanak, és rajzanak és rajzanak…

A nyugdíjkorukba lépett csodabogarak szellemileg már nem repülnek éppen magasan, de érdeklődésük középpontjában új, 21. századi technológiák vannak - amiket bizonyára behatóan értenek és ismernek, legalább annyira, mint a csodálatosan misztikus magyar és japán nyelv közös rejtelmeit.

> a japán és a magyar grammatika sok ponton egyezik, amit nehéz a mesterséges intelligenciával lefordítani.

Harald Pöcher nyugalmazott vezérőrnagy, NKE-s díszdoktorrá avatása alkalmából https://www.uni-nke.hu/hirek/2022/03/24/diszdoktorokat-avattak-a-szenatus-unnepi-ulesen

Egy biztos: a nagy japán-magyar népünnepély során szigorúan tilos tudatmódosítókkal élni, mert az ember még véletlenül azt fogja hinni magáról, hogy előző életében férfi gésa volt.

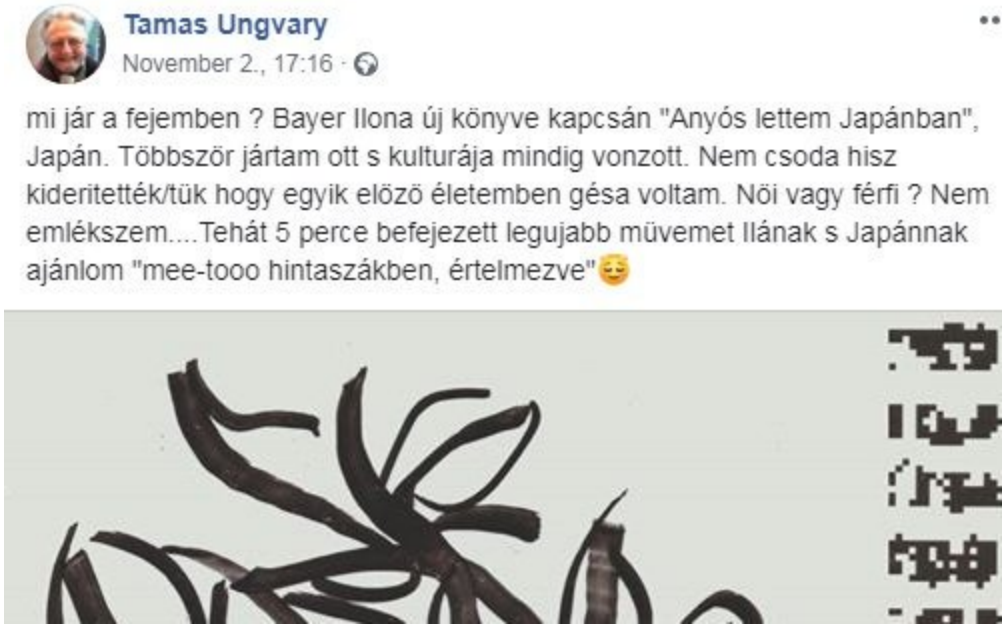

"Érdekes, hogy a japánok rokonoknak tekintenek minket. Ezért lett több ezer tanítványom." Interjú Timár Sándorral
https://issuu.com/folkmagazin/docs/mag20_6/s/11508130

Beazonosítatlan fajok: a japán “úrkutatás”-tól a tudat sötét kútjának feneketlen mélységéig

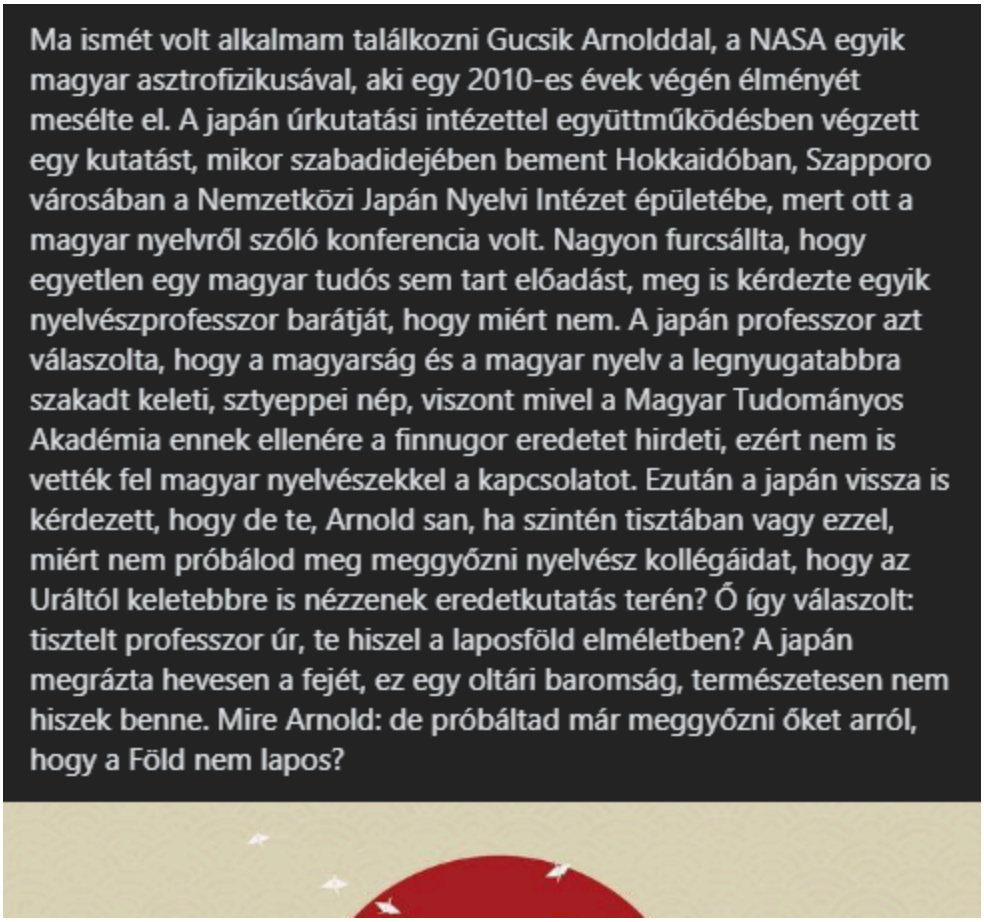

Forrás
https://www.facebook.com/kelKeletiszel/posts/pfbid0vEDCjdi5dFUuDzR3TVrbz4FLVvPa5fRqHYb68sgG9HzSkvwuiZkZpnQTuV9ETvjsl

Gucsik nautilus periszkópja újra a horizonton

A kozmokémikus* (= (elvileg egyetemi tanár, bár az előadás tartalma alapján sztem lélekben még mindig egy közepes középiskolai földrajztanár) Gucsik Arnold úr újra jelentkezik nemzetünk ködös éterében, immáron két új, amolyan fantasztikus-tudományos szakma, a kozmofotelnyelvészet és a kozmofoteletnográfia határterületéről, az általa feltalált nagymagyar kozmo-etnogrammato-baromság, vagy elegánsabban: kozmoetnoidotizmus szakértőjeként. Tán nem véletlen, hogy egy vargagézás (áltudományos ősmagyarszakértős) oldalon osztják a csóka előadását. https://www.youtube.com/watch?v=8vCD-I8ruEU&t=71s PS: *A kozmokémia (vagy kozmikus kémia) a csillagászat és a kémia határterületén mozgó tudományág, amely az égitestek és az űrben található anyagok kémiai összetételét, eredetét és fejlődését vizsgálja. Amúgy Gucsik egy gyönyörű szépen csillogó kitinpáncélú csodabogár-példány a közel 20 éves magángyűjteményemben ("Japanista tücskök és

bogarak"), a "Beazonosítatlan fajok: a tudat sötét kútjának feneketlen mélységéből" címszó alatt. Bár megengedhetőek is lehetnénk Gucsikkal, elvégre kémikusok is megőrülhetnek egy adott ponton (sőtpláne, ha túl sok időt töltenek Japánban, meg mélymagyar áltudományos körökben). Az OPNI bezárása óta egyszerűen csodálatos csodabogarak élnek közöttünk, szellemi össze-vissza repkedésükkel tartalmas szórakozást nyújtva a még nem teljesen őrült kicsiknek-nagyoknak. Egyben itt szeretnék japanológus nyelvészeket és antropológusokat rekrutálni, hogy adjanak már elő "Planetáris lumineszcens spektroszkópia alkalmazása a sokk-metamorfózis tanulmányozásához" témában, hogy nemzetünk egy sor végre igazán hozzáértő szakértőtől tanulhasson a témában, mert ezekhez csakis japanológusok értenek ahhoz illő módon: hisz legalább annyira kozmokémikusok, mint amennyire Gucsik nyelvész vagy etnológus/antropológus. Amúgy Gucsik ainu-magyar elméleteit most tervezi a NER bejegyeztetni a Nemzeti Szellemi Tulajdon Hivatalában, jövő évtől pedig már kötelező középiskolai választott tananyag lesz!

A Kagylókürt pedig a tudat sötét kútjaiban (véletlenül épp jó helyen!) keresi a japán-magyar rokonság vizipókjainak cikázó jelenlétét:

> A japán iskolákban direkt módon nem tanítják a japán–magyar rokonságot, ám a japánok jellemzően pozitívan tekintenek a magyarokra, a magyar kultúrára, s szeretnek Magyarországra jönni. Azzal se nagyon lehet vitatkozni, hogy a magyarok számára Japán, a japánok és a japán kultúra nemcsak egzotikus, hanem szimpatikus is. Ám ha e rokonszenv okáról közvélemény-kutatást végeznénk, a tudat sötét kútjának mélyén valami fodrozódna egy kicsit. A válaszok a külsőségek és japán civilizáció némely közismertebb elemének megemlítése mellett nagy valószínűséggel a két nép távoli rokonságára utalnának.
> “https://www.kagylokurt.hu/15699/nem-kategorizalt/japanok-a-legkeletibb-rokonaink.html

Fokozottan védett bogárfajok a japános újturanizmus zöld mezején: a magyar pusztai gyalogcincér

A kiszáradt, pusztába fúrt kutak tőszomszédságában élő, népies nevén “kútbaugró hiszékenyke” faj arról nevezetes, hogy ha találkozik bármilyen más bogárral, mindig azt hiszi, hogy az az ő fajtájából való, s ettől annyira megörül, hogy önmagától a kút mélyébe veti magát - bár erős kitinpáncéljának köszönhetően kutya baja sem lesz, ezért rövid élete alatt képes akár több ezerszer is kútba ugrani. Eszmei értéke - ép ésszel legalábbis - felbecsülhetetlen.

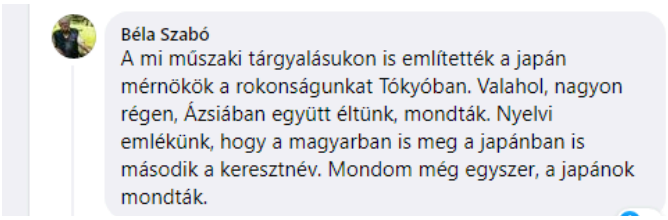

Helyetekre, bogárkák!

A fentiek mellett Albeker András japanológus nyelvésznek is vannak a közösségi média japanofil folklór-bugyrából túrt találatai, melyeknek a “japános marhaságok” címet adta blogjában:

> **Japános marhaságok**
>
> Idén 150 évesek a japán-magyar diplomáciai kapcsolatok-hogy ezt mennyire sikerült megünnepelni, mindenki döntse el maga-, de az ilyen emlékéveket nem lehet megúszni “szakértők” és a Párt jeles képviselőjének-képviselőinek megnyilatkozása nélkül. Szóval az elmúlt napokban ilyesmiket lehetett megtudni Japánról, vagy a japán-magyar kapcsolatokról:
> - “A magyar-japán kapcsolatok különlegesek, van lelki tartalmuk is”
> - „tisztelői vagyunk a japán kultúrának és civilizációnak”, mert „a magyar ember fejében és lelkében minden különösen értékes, ami egyedi”.
> - “kulturális és őstörténeti összetartozástudat”-merthogy ugyanaz névsorrend (akkor ennyi erővel pl a vietnámiakkal is van összetartozástudatunk)
> - Japán és Magyarország szinte szomszédok, mert csak Ukrajna és Oroszország van a két ország között (ez esetben viszont beszélhetünk pápua-japán, vagy mexikói-japán szomszédságról is). A fenti két idézet elkövetőjét azt hiszem nem kell külön bemutatni, az alsó két eszmefuttatás Szabó Dávid szakértőtől (爆笑) származik. Szóval 2019-ben még mindig ott tartunk, hogy Japánnal kapcsolatban csak a bullshit és az áltudományos ámokfutás megy-szinte semmi előrelépés nem történt az elmúlt 100 évben. Ez azért is szomorú, mert az elmúlt években fellendült a japán-magyar kapcsolattörténet kutatása, az ezzel kapcsolatos monográfiák, forrásgyűjtemények, tanulmánykötetek viszonylag könnyen hozzáférhetők-de mint látható, sokkal kényelmesebb egy alternatív valóságot előadni, mint elolvasni ezeket a könyveket, vagy konzultálni valódi szakértőkkel (´;ω;`)

https://fubito.blogspot.com/2019/12/japanos-marhasagok.html?spref=tw

Ugyanő több helyütt is próbált és próbál különböző eszközökkel és észérvekkel küzdeni a rokonságelméletek süvítő ellenszelében, némi szakmaiságot csempészve a lunatikusok amorf narratíváiba, amolyan japanológus Don Quijote-ként cáfolva néhány szubkulturális tévhitet a japánokkal kapcsolatban:

Shokotu Faisi levelet írt az igaz magyar történelemről?
https://tenyleg.com/2017/04/23/shokotu-faisi-levelet-irt-az-igaz-magyar-tortenelemrol/
A magyar és a japán nyelv rokonok?
https://tenyleg.com/2017/04/23/a-magyar-es-a-japan-nyelv-rokonok/
A japánok előtt nem kétséges, hogy a magyarok a hunok utódai?
https://tenyleg.com/2017/04/23/a-japanok-elott-nem-ketseges-hogy-a-magyarok-a-hunok-utodai
A japán iskolai tankönyvekben szerepel a magyar-japán rokonság?
https://tenyleg.com/2017/04/23/a-japan-iskolai-tankonyvekben-szerepel-a-magyar-japan-rokonsag/
A japán és a magyar “hon” ugyanaz a szó?
https://tenyleg.com/2017/04/23/a-japan-es-a-magyar-hon-ugyanaz-a-szo/

A bogárinvázió eredménye: letarolt értelem-mezők, súlyos mínuszok

Lévén a fenti bogárkák ősei is mesés gazdasági előnyöket reméltek a rokonság hirdetésétől már az 1930-as évektől, lássuk a számokat! Vajon forintosítható-e a magyar-japán rokonság elmélete nem a bogárkák mikro-, hanem az ország makro-szintjén?

Ajánlom minden japanofil rokonság-hívő japanológus, politikus, diplomata, mérnök nyugdíjas és gazdaságtörténész szíves figyelmébe azt a tanulmányt, ami a keleti nyitás, abban is a japán-magyar rokonság diplomáciai és geopolitikai hangoztatásának nagyon is kézzelfogható, és kétségkívül nem épp túl szívderítő, ámde arculcsapó módon konkrét eredményét mutatja be. A tanulmányról szóló cikk címe, bár a maga módján bulváros, sok mindent elárul és eszencializálja azt, ami valójában történik: *Bujkálnak és elkerülik az adófizetést Magyarország újdonsült barátai*. A tanulmányban feketén-fehéren leírták magyar közgazdászok, hogy mennyire is éri meg nekünk gazdaságilag a keleti, abban is a japán-magyar rokonság:

> Szembeötlő, mennyire gyakran iktatnak be az ázsiai befektetők a befektetési láncba kedvező adózású vagy szabályozású fejlett országot.

https://www.portfolio.hu/gazdasag/20191120/bujkalnak-es-elkerulik-az-adofizetest-magyarorszag-ujdonsult-baratai-407507?utm_source=index.hu&utm_medium=doboz&utm_campaign=link

Vagy itt van még egy konkrétum a rokonság hangoztatásának gazdasági *hatékonyságára*:

> A magyar Eximbank 1,2 milliárd dolláros hitelkeretet hozott létre magyar-japán vállalati együttműködések finanszírozására."

https://hvg.hu/gazdasag/20191205_Szijjarto_Peter_400_japan_tanul_orvosnak_Magyarorszagon

Vagyis, ha igaz az, hogy a japán cégek egy része nem is Magyarországon adózik, akkor ez azt jelenti, hogy lényegében Japánt és rajta keresztül más, kedvező adózású/szabályozású fejlett országokat támogatunk magyar pénzből. A teljes, Japánnal folytatott külkereskedelmi forgalom 2.2 milliárd dollár volt 2019 körül, vagyis ennek a fele tisztán magyar támogatás, amelynek felhasználása után az adóterheket a japán cégek egy része nem feltétlenül Magyarországon fogja leadózni.

Ezek után talán már érteni vélhetjük egy-egy új befektetés tárgyalásain a japán-magyar rokonság hallatán magukban vidám kis rőzsedalokat dúdoló japán befektetők örömét, lévén ez nekik valóban isteni deal, de még mindig nem világos, hogy a magyar oldalnak vajon miért is jó, hogy néhány japán beruházás a japán-magyar rokonság elméletének színpompás kis pávatáncával kezdődik, és többnyire nem magyar államkasszában csörgő adóbevételekkel és szép summájú, vissza nem térítendő támogatásokkal végződik?

Ne felejtsük azt se, hogy a “rokonaink” által foglalkoztatott minden magyar (újabban: Magyarországon dolgozó ukrán/szlovák vendégmunkás) munkavállaló bérét plusz támogatások finanszírozzák, az egyéb nagyvonalú kedvezmények mellett. Lássuk, mely japán cégek mennyi pénzt kaptak pusztán munkabér-kifizetésre, amit a mindenkori magyar állam viszonzás nélkül, grátiszban finanszírozott nekik az elmúlt évtizedekben? (Ehhez, és a bevételeikhez képest az az évi pár százezer nevetségesen apró forintocska, amit ezek a japán cégek CSR tevékenységekre fordítanak évente, mintegy “visszaadván” valamit a magyar társadalomnak, nevetségesen alacsony.)

> Denso Gyártó Magyarország Kft. 2,327,652,000 HUF 1 100 munkahely 2004-06-10
> AGC Glass Hungary Kft. 7,338,348,180 HUF 400 munkahely 2005-04-04
> Magyar Suzuki Zrt 3,394,115,350 HUF 400 munkahely 2005-09-06
> Bridgestone Tatabánya Termelő Kft. 2,000,000,000 HUF 185 munkahely 2006-02-14
> Zoltek Vegyipari Zrt. 2,900,000,000 HUF 389 munkahely 2006-03-31
> Denso Gyártó Magyarország Kft. 459,600,000 HUF 1 100 munkahely 2007-02-12
> IBIDEN Hungary Gyártó Kft. 2,972,000,000 HUF 1 100 munkahely 2007-12-12
> IBIDEN Hungary Gyártó Kft 127,250,000 HUF 15 munkahely 2012-06-29

Bridgestone Tatabánya Termelő Kft. 2,371,054,000 HUF 505 munkahely 2013-12-23
Takata Safety Systems Hungary Kft. 4,076,819,000 HUF 1 001 munkahely 2014-06-30
DENSO Gyártó Magyarország Kft. 1,995,200,000 HUF 300 munkahely 2014-06-30
EXEDY DYNAX Europe Kft 794,240,000 HUF 129 munkahely 2015-12-29
Takata Safety Systems Hungary Kft 1,918,280,000 HUF 160 munkahely 2016-12-02
Hi-Lex Hungary Kábelrendszer Gyártó Kft 746,509,000 HUF 120 munkahely 2017-07-04
Mitsuba Automotive Systems of Europe Autóalkatrész Gyártó Kft. 850,381,000 HUF 150 munkahely 2017-07-04
SIIX Hungary Kft. 1,275,367,000 HUF 300 munkahely 2018-01-08
Zoltek Vegyipari Zártkörűen Működő Részvénytársaság 8,141,809,000 HUF 357 munkahely 2018-06-08
Denso Gyártó Magyarország Korlátolt Felelősségű Társaság 1,496,532,000 HUF ? munkahely 2018-09-03
NHK Spring Hungary Korlátolt Felelősségű Társaság 886,730,000 HUF 100 munkahely 2019-02-12
NIDEC GPM HUNGARY Korlátolt Felelősségű Társaság 1,543,257,000 HUF 120 munkahely 2019-02-19
GS Yuasa Magyarország Korlátolt Felelősségű Társaság 465,333,000 HUF 51 munkahely 2019-02-25
Bridgestone Tatabánya Termelő Korlátolt Felelősségű Társaság 825,924,000 HUF 120 munkahely 2019-08-25
https://cdn.kormany.hu/uploads/document/0/07/07c/07c3bc5dad4176e16c4e2213c7fa73f64c63dfc5.pdf?fbclid=IwAR2ubT_dDSq9qaqDwHQSIMmamcYb2e0pci0XgVdusFf8-7N22FESFLUPQu4

Talán az sem meglepő, hogy a japán-magyar külkereskedelmi mérleg kórosan negatív, tehát valahol hibádzik a *rokonság* kölcsönössége.
https://www.ksh.hu/docs/hun/xstadat/xstadat_eves/i_qkt019d.html

És akkor következzen pár költői kérdés.

Nem lehet, hogy a japáni *rokonok* esetleg konkrétan oltári nagy baleknak nézik drága jó magyar unokaöccsüket - különösképpen azokban az esetekben, ha nagyberuházásokról van szó?

Nem lehet, hogy valami feloldhatatlan frusztráció, ideológiai mágneses erő és/vagy egyéni érdek vezeti a fenti csodabogarakat a japán-magyar rokonság egyre halványabban pislákoló fénye felé?

Nem lehet, hogy *fantasztikus irodalmat* írni politikailag/ideológiailag/anyagilag kifizetődőbb, mint *történelmet*?